

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2002. MÁJUS

HAMVAI KORNÉL KITTY FLYNN

Szerelmes bulvárkrimi két felvonásban

DALSZÖVEG: VARRÓ DÁNIEL

SZEREPLŐK:

KITTY FLYNN (18),
szállodai mindeneslány
MRS. ELISA COX (50),
szállodatulajdonos és orgazda
SOPHIE BONNICK (35), Elisa húga
ADAM WIRTH (35), kasszaőr,
alias John Thomson, milliomos
CHARLEY BULLARD (32), kasszaőr,
alias Tom Johnson, milliomos
JOHN SHORT (40), nyomozó

(Scotland Yard), alias Pitt
MR. CHICHESTER (50),
szállodaigazgató
TOBIAS PECKER (18),
londiner és feltaláló

A harmadik szín sötétjében Krupié,
Pincér, más vendégek, fellépők,
zenekar. Az utolsó jelenetben
két rendőr

Játszódik az 1870-es években egy londoni hotelben. December közepe, péntek, szombat és vasárnap este.

Szín: 1. és 4.: igazgatói iroda; 2. és 5.: recepció és bár; 3.: kaszinó, mulató, opera, étterem.

Zene: Charley dalának (3. szín) motívumaiból

Első felvonás

ELSŐ SZÍN

Igazgatói iroda. Péntek este. Ajtó a recepció felé jobbról, és a Mrs. Cox magánlakosztályához vezető lépcső felé hátul. Íróasztal, szék; spanyolfal, óriási tükör. A falon körben tiszteletre méltó urak portréi: a hotel eddigi igazgatói. Augustus Cox képén gyászszalag

I.

Kitty (szőke, világszép), Tobias (nagykamasz). Hófehér menyasszonyi ruha kiterítve egy széken

KITTY (tuszolja Tobiaszt kifelé) Menj, menj!

TOBIAS Kitty – Kitty –

KITTY Jó – tudom – de most menj.

TOBIAS Tudod?

KITTY Látom a szemedben. Úgy tudsz nézni – ahogy nézel –

TOBIAS Hogy?

KITTY Olyan elszántan. Hogy legszívesebben én –

TOBIAS De nem lehet még.

KITTY Még nem.

TOBIAS De majd – (Főlemeli a menyasszonyi ruhát) Vedd föl nekem.

KITTY Jaj ne.

TOBIAS Hadd nézzelek meg. Csak egy perc.

KITTY Az nem egy perc – különben se lehet látni senkinek – férfinak – az esküvő előtt – és nagy rám, háromszor akkora, te most menj el.

TOBIAS Fölhúzod-lehúzod.

KITTY Így ruhára?

TOBIAS Azt mondtad –

KITTY Tudom, mire gondolsz.

TOBIAS Megőrülök érted.
KITTY Jaj, nem bírom.
TOBIAS Figyelj, Kitty – az lesz –
KITTY De ne most – hogyhogy nem vagy a recepción –
TOBIAS Mindjárt megyek – a Seggfej elüldögél – várja a két mil-
liomost, csorog a nyála – pasziánszozik – elvan – azt akartam
mondani –
KITTY Mr. Chichester – nem seggfej – nem szabad így –
TOBIAS Jó, de az a neve, hogy Seggfej, nem?
KITTY Az a neve – de nem szabad – azt az egyet nem szeretem
benned, hogy neked mindenki seggfej.
TOBIAS Nem mindenki – azt az egyet?
KITTY Igen.
TOBIAS Nem mindenki – Úristen. *(Csönd)* Én meg viszont –
mindent szeretek benned – mindent.
KITTY Tényleg?
TOBIAS Igen.
KITTY De mit?
TOBIAS Hát – hogy –

Egymás szemébe néznek

de nem bírom így mondani, ha nézel, mert – elesek.
KITTY De pedig – úgys nézlek. Mert olyan az arcod, Tobias –
mintha emlékeznék rá.

Csőnd

TOBIAS Hogyhogy.
KITTY Nem úgy – hanem mintha régen is láttam volna – mikor
még nem láttam.

Tobias áll

Na jó, fölveszem, de csak egy perc *(Kikapja Tobias kezéből a ruhát)*
– és közben mondd el, hogy mit szeretsz bennem – és fordulj el.
TOBIAS Minek forduljak el, ha ruhára húzod?
KITTY Mert nem illik nézni, ahogy egy nő öltözik.
TOBIAS De ruhára?
KITTY Akkor nem.
TOBIAS Jó. *(Elfordul)* Kitty – az, hogy egyszerre akarok rengeteget
– most – a nagynénéd küldött pénzt?
KITTY Még nem, de fog – holnap – szerintem – *(Belebújik a
menyasszonyi ruhába)*
TOBIAS A modellem majdnem kész van – csak még egy-két dol-
got kell venni, még néhány shilling is – az is számít –
KITTY Tizenöt shilling, mind neked adom –
TOBIAS Dehogyan, neked is kell –
KITTY Nekem nem kell, az a fontos –
TOBIAS Tényleg nekem adod?
KITTY Hogy tudj dolgozni a találmányodon.
TOBIAS A mozgólépcső. Ha a modell megvan, utána meg lehet
csinálni nagyban. Fölvisz az emeletre, pedig csak állsz egyhely-
ben. Nem kell cipelni a bőröndöket se. Egyetlen gép fölvisz.
Minden lépcsőfoknak van egy tengelye, és lánc köti össze alul.
Végtelenített. És lánckerék hajtja. Elektromotorral. Kitty – az
én fejemben van valami – ami így zsbong – ha ezt meg tudom
csinálni – így a fokok kijönnek *(Mutatja, Kittynek háttal)* – rááll
az ember, és fölviszi. Nemcsak nálunk lenne – hanem minden
szállodában – sokkal jobb, mint az emelőgép, mert abban fél az
ember – egy doboz lóg a kötélen, nincs alatta semmi – de a lép-
csőn nem fél. Tudod, hogy – ezer fontot fogok veled keresni.

Vagy tízezer fontot.

KITTY Én nagyon – büszke vagyok rád, Tobias.
TOBIAS És Kitty – én el akarlak venni – én csak neked – akarom
ezt – hogy – lesz egy házunk – és mindig – Tobias Pecker Moz-
gólépcső, ez lesz kiírva mindenhova, enyém lesz a gyár – és
mindig – mindent elmondok neked. *(Csönd)* Hallod?
KITTY *(óriási, lötyögő menyasszonyi ruhában)* Szabad!

*Tobias megfordul. Kittyből kipukkad az idétlen nevetés. Tobias
átszemlélten nézi. Térdre esik előtte*

TOBIAS Kitty –
KITTY *(húzza fel magához)* Jaj, állj föl – bejönnek –
TOBIAS *(fogja Kitty kezét, térdel)* Hallottad, amit mondtam? én
elvezlek – én örökké szeretlek – hozzám jössz? Kitty –
KITTY Igen, de – állj föl –
TOBIAS Addig meg – múltkor is elütött a fiakker – kaptam öt
shillinget – hogy a karom eltört – az jutott eszembe, egy héten
egyszer elütetem magam, annyit kibírok – egy héten egyszer,
az plusz öt shilling – még a templom lépcsője is – mikor
megyünk be az esküvőre – az is mozgólépcső lesz – *(Átkarolja
Kittyt, a hasához simul)*
KITTY *(keze Tobias fején)* Istenem.

Csőnd

2.

*Kitty, Tobias, majd Mrs. Cox (nagyon kövér), Sophie (esetlen).
Kivágódik az ajtó, jön Mrs. Cox és Sophie, legyezővel. Sophie a jelenet
során idegesen ide-oda ül, mindenhol kényelmetlenül kucorog, szék kar-
fáján stb. Tobias föl pattan, már szabadkozna, de Mrs. Cox közbevág*

MRS. COX Tobias, mars ki!
SOPHIE Jézusmária, Kitty.

Tobias kiiskol

Kitty, tessék megmagyarázni.
MRS. COX Teneked ezt meg kell magyarázni?
SOPHIE Meg kell, szívem. Egy – egy úrinő nem hisz a szemének.
MRS. COX Kitty – magyarázd meg neki – és vedd le azonnal – ha
összegyűröd, megöllek.
KITTY *(kibújik a ruhából, odaadja)* Mondtam Tobiasnak, hogy mi
lenne –
SOPHIE Egy szót se hallok.
KITTY Mondtam Tobiasnak, hogy fölpróbáljam? – mondta, hogy
ne – de én fölpróbáltam –
SOPHIE Csúfot üzni Mrs. Coxból.
KITTY Nem – dehogyan –
MRS. COX Mi az, hogy csúfot üzni? Hogy?
SOPHIE Hát – nem tudom.
MRS. COX Hogy üz csúfot? Micsoda hülyeség ez már megint.
SOPHIE *(Kittyre förmed)* Hogy üzöl csúfot?
KITTY Én?
SOPHIE Ez a lány egyre szemtelenebb.
MRS. COX Sophie – hagyd már abba!
SOPHIE Ilyen szemtelen lányt az életben nem láttam.
MRS. COX Szerelmesek egymásba.
SOPHIE Szerelmesek – és – énnekem ahhoz mi közöm? És – itt
szerelmesek – az igazgatói irodában –

MRS. COX Mindenhol szerelmesek.
SOPHIE A te menyasszonyi ruhádban –
MRS. COX Majd meglátod – ha te szerelmes leszel –
SOPHIE Felfordul a gyomrom.
KITTY Bocsánatot kérek.
MRS. COX Te csak segítsél, fiam.

Mrs. Cox a spanyolfal mögött öltözik, Kitty segít

SOPHIE Idejövök, hogy megnézzem a ruhádat – és akkor rajta van. És felháborító, hogy még őt véded. De ha véletlenül szerelmes leszel – ha akad egy olyan férfi, amit erősen kételek – hát legyél nyugodt, hogy én nem mindenhol leszek szerelmes.

MRS. COX Nem húz itt oldalt?

SOPHIE Nem mindenhol. Legfőképpen nem négy szemközt. És akkor egy idegen szobában. A más menyasszonyi ruhájában! Abszurdum.

MRS. COX Ez itt húz – ez meg van tűzve?

SOPHIE Ha akad egy olyan férfi. De nem akad.

Mrs. Cox és Kitty halkán beszélgetve öltöznek a spanyolfal mögött. Néha

Mrs. Cox felvisit, megszidja Kittyt

Én szívből örülök a te örömeidnek, Elisa, de bosszantó – hogy a boldog emberek miért hiszik folyton, hogy muszáj őket irigyelni. Honnan veszed, hogy én szerelmes akarok lenni? Ezt így szuggérárod. Majd én azt nagyon jól tudom, hogy mit akarok, köszönöm szépen. És nekem is – volt vőlegényem. De öngyilkos lett.

MRS. COX *(kiszól)* A fejére esett egy spaletta.

SOPHIE Igen.

MRS. COX *(kiszól)* Tizenöt éve.

SOPHIE Igen. És nem – nagyon jól megvagyok én – nem kérek belőle – most nem. Nem – nem hiányzik. Púp lenne a háta mon. Nagyon szép életem van.

MRS. COX *(kiszól)* Tömöd magadba az ópiumot.

SOPHIE Ha jég lesz, korcsolyázni megyek a Springbank Parkba. Hétfvégén színház – matiné – vettem új kalapot – ha én se látok az előttem ülő kalapjától, ne lássanak tőlem se – rémes, ahogy egyesek kinéznek, az ízléstelenségnek nincs határa – levendulaszín szaténkalapot vettem, fekete tollal – így szétáll – egy álom – hátul tüllcsokorból esik le az uszály, fekete csipkés a karimája, ilyen széles, és elől fekete meg szilvakék virágok, meg fekete gyöngyök, meg kell halni – szívzakasztó darabok vannak – *(Csönd)* Negyed uncia laudanum az semmi. Szörnyen unom már ezt. *(Csönd)* Jobb, mintha ecetet innék, hogy sápadtabb legyek – meg fűző – meg ilyen eszement – meg divatosan ájuldognék, és folyton hisztériás rohamom lenne – és az örökségemet, a jogos tulajdonomat! – a férjem kóristalányokra költené, meg lóversenyre – példáulul... Már más világ van, Elisa – én megállok a helyemet – alapító elnöke vagyok az Oriental Gustibus szakácsklubnak – pontosan tudod, hogy – járok a szegénykórházba – virágcsokrokat viszek a börtönbe, szívem, hasznára vagyok a – nem csak – hogy mondjam – lehet, hogy regényeket fogok írni – *(Csönd)* Édes darabok – jaj, hát – mikor Evadne megkötözi a királyt álmában, és – egy teát meginnék, szívem –

KITTY Azonnal hozom... garnéla és spanyol piskóta?

SOPHIE Persze – hát megkötözi – és azt mondja – de közben a király szeretője volt, csak hozzáadták Amintorhoz – na, felébred a király, és azt mondja, kedvesem, rólad álmodtam, hanyatolj ide mellém – és akkor Evadne, hogy nem Evadne vagyok,

hanem egy vértigris, te szénfekete lelkű, nincs kegyelem, meg ne mozdulj – de különben is le van kötözve – erre a király: hát de hogyhogy, te mindig olyan gyöngéd vagy és szelid – nem vagyok, mert a te átkozott csábításod tisztára megmérgezett engem – megöllek! Nem! De megöllek! Azt nem teheted! – de, mert – szégyentelen gonosz vagy, mint – akár – egy – sűrű felleg, amiből döghalál hull az esendő nőkre – te zsarnok! – mire a király már ki van készülve – vissza, a királyod vagyok! – de – leszúrja – és megy véres, csöpögő késsel Amintorhoz – aki megölte Aspatiát – és öngyilkosok lesznek... Utána volt bohózat. Édes bohózat – a szolgál halottnak tette magát, és nekilátnak felboncolni –

MRS. COX Ennyi hülyeséget életemben nem hallottam – na – kész vagyok – Kitty, a teát a nappalimba kérjük –

KITTY Igen. *(Kimegy a hátsó ajtón)*

MRS. COX *(kilép a spanyolfal mögül, menyasszonyi ruhában)* Na?

SOPHIE Nem mondd!

MRS. COX *(a tükörhöz lép)* Káprázat. Csak ez a tükörmizéria – a szabónál ilyen keskeny tükör van, nevetséges – na? – egy szabónál – annyira – én annyira dühös lettem, hogy kifele menet belecsaptam egyet az esernyővel – szép az esése – össze is tört – nem túl mély a dekoltázsa mégiscsak?

SOPHIE De, ne haragudj – lehetne kicsit följebb – vagy nem tudom, tolldísz –

MRS. COX Ez a mániád, ez a tolldísz – jó lesz – cseppet kacér – kicsit itt viszont – kövérít – szerintem tüneményes, na és még a csokor, ékszerek, kalap, fátyol –

SOPHIE Mesés. *(Felül az íróasztalra, rá a csengőre, ami megszólal a feneke alatt)*

MRS. COX Szólni fogok Chichesternek –

SOPHIE Oppardon. *(Lemászik)*

MRS. COX – hogy azonnal ezt a tükröt vitesse föl – a hálószobámba – mi a jóistennek az irodába egy ekkora tükör? – meg spanyolfal – na, el vagy ájulva?

SOPHIE El – el – én egyáltalában nem értem, minek méz hozzá Chichesterhez, ahelyett, hogy kirúgnád a – francba –

MRS. COX Sophie. Kedvesem. A vak is látja, hogy szerelmes belém – mióta hazajött Indiából, és fölvevük igazgatónak – huszonkét éve – micsoda fess fiú volt – égetett a szeme –

SOPHIE Huszonkét – én azon csodálkozom –

KITTY *(benyit a hátsó ajtón)* Tetszett...?

SOPHIE Semmi. Ööö...

MRS. COX Kitty – megterítettél?

KITTY Igen.

MRS. COX Ha a két amerikai megjött, azonnal szólj!

KITTY Igen. *(Kimegy)*

MRS. COX Nem is nősült meg – itt kódorgott a szállodában – folyton el volt szontyolodva – viszont ahogy a gyászév letelt, megkérte a kezem.

SOPHIE Én azon csodálkozom, hogy nem szégyelled magad, Elisa.

MRS. COX Hozott virágot – a temetőből lopta, az Augustus melletti sírról – stílusérzéke az sose volt neki –

SOPHIE A te korodban – ez valami imbecillis romantika, ez valami teljesen gyermeteg –

MRS. COX Hallgass ide, Sophie –

SOPHIE Nem így ismerlek.

MRS. COX Először is – kell egy férfi. Egyedül lenni nem akarok, mivelhogy nem szorulok rá. Másodszor meg – az se árt, ha néha istenigazából megkefélnek, kedvesem. Nagyon látszik terajtd –

SOPHIE Ez rendkívül ordenaré – ez –

MRS. COX Hogy nem vagy te megkefélve, az kipucolja a lelket,

Sophie. És végül – a Chichester szeret engem, már nem éget a szeme, csak pislákol neki, de szeret, és az jól tud esni valahogy. És utoljára – ha már ilyen őszintén elbeszélgetünk, nekem mindenféleképpen kell egy férj, drága Sophie, mert a megboldogult jámbor Augustus Coxtól (*Fölnéz a képre*) – Isten nyugosztaljon, (*Vissza*) nemcsak a nyomorult szállodatulajdonomat örököltem, hanem az ő sokkalta jövedelmezőbb üzletét is, mit gondolsz, még mindig az apánk hagyatékából fizetem az életjáradékodat? Hol van az már, kis csibém, te abból élsz elég régóta, és abból veszed a napi betevő ópiumodat, hogy a bamba, tohonya Augustus Cox London legkiválóbb orgazdája volt, és most meg én vagyok London legkiválóbb orgazdája az ő áldott örökségében, de ha véletlenül megbuknék, arany pofám, akkor a törvények szerint mondhatnám, hogy mindent a férjem irányítása és kimondott terrorja alatt cselekedtem, remekbe vannak ezek a törvények írva, mert ha egyszer magánvagyonom nem lehet mint feleségnek, akkor a felelősségem is legyen csak pont a nullával egyenlő, és Chichester fog menni akkor a börtönbe vagy az akasztófára én helyettem.

Csönd. Sophie földbe gyökerezve áll

Csak az ujjával nem vagyok teljesen kibékülve. Mit gondolsz?

SOPHIE Szerintem jó.

MRS. COX Jó – nem is tudom – buggyos.

SOPHIE Nem buggyos.

MRS. COX Nem? – így, ha nézem – na – menjünk, Sophie, felhozod a – (*A hátsó ajtó felé indul, int a spanyolfal felé*) megkérhetlek? – zafir brossom lesz, nagyon delikát apró igazgyönggyel, aranyfoglatat –

Sophie bemegy a spanyolfal mögé

A teához, megmondom őszintén, nem tudom, mit fogsz szólni – kísérleti – erős Darjeeling, szegfűszeg, gyömbér – csöpp tej – (*Int Augustus portréjának*) Pá, cukimalac. (*Kimegy a hátsó ajtón*)

Sophie előjön a spanyolfal mögül, karján Mrs. Cox levetett ruhája. Egyedül van. Áll. Az asztalhoz megy. Nézi a csengőt. Körülpillant. Ráül. Jó neki. Csak hát csöng, éktelenül. Gyorsan leugrik. Körülpillant. Elindul Augustus portréja felé

KITTY (*jön a hátsó ajtón*) Igenis.

SOPHIE (*ijedten visszafordul*) Ah – ezt vidd föl. (*Kezébe nyomja a ruhát*) Én is megyek, egy pillanat.

KITTY Igen. (*Kimegy a ruhákkal*)

SOPHIE És Kitty! ... (*De Kitty már elment*) Nem érdekes. (*Megfordul, szembeáll Augustus portréjával*) Augustus Cox! Légy átkozott! Megígérted, hogy ha a nővérem meghal, elveszel feleségül. Erre te haltál meg. És a nővérem újra férjhez megy! Aki téged letohonyázott. Most, az előbb. De igen, szó szerint, a fülem hallatára. Augustus! (*Halkan*) És orgazdasággal vádol. És börtönbe küldi Chichestert. Aki engem szeret titokban, nem őt. Úristen, Augustus! Milyen irtóztató az élet. (*A székre huppan, könnyek közt*) Ó, Augustus – gyűlölöm a szerelmet – regényeket fogok írni – bárcsak itt volnál most – bárcsak megvigasztalnál engem!

3.

Sophie, Chichester (mint Augustus Cox). Közben kopogtak. Sophie nem

hallotta. Jön óvatosan Chichester mint Augustus. Megtévesztésig hasonlít a portréra: nagy bajusz, cvikker, paróka stb.

SOPHIE (*felkapja a fejét, horror*) Augustus!

CHICHESTER (*megijed*) Az ég áldjon meg, Sophie –

SOPHIE Augustus...! Bárcsak –

CHARLEY Kopogtam, a jóég áldjon meg, miért nem mondtad, hogy szabad!

SOPHIE Így is bejöttél!

CHICHESTER De akkor nem jöttem volna be!

SOPHIE Nem?

CHICHESTER Erről egy szót se!

SOPHIE Augustus!...

CHICHESTER Nem láttál semmit!

SOPHIE Jaj istenem. Augustus – ugye engem szeretsz?

CHICHESTER Hogy lennék Augustus! Augustus kifingott. Nem látsz a szemedtől? Chichester vagyok. Maszkírozva.

SOPHIE Chichester! Hogyhogy – Ugye, engem szeretsz?

CHICHESTER Ha tizenöt évvel fiatalabb volnék, nem haboznék... de így túl öreg vagy hozzám. Mit csinálsz itt egyáltalán, dolgom van.

SOPHIE (*mutatja a maszkot*) De miért – öö...

CHICHESTER Na – hát – beöltöztem Augustus Coxnak, kegyeletből, mert épp egy éve halt meg, és így gyászolok. Magamban. Ez senkire nem tartozik. Ne is mondd senkinek. Felejtsd el. Megígéred?

SOPHIE Akkor – akkor te így – együtt hálhattál szegény boldogtalan Elisával, aki közben utánad sóvárgott.

CHICHESTER Ugyan már –

SOPHIE Szegény Augustus!... Nem csoda, hogy belehalt.

CHICHESTER Sophie – ide hallgass – ne kavari össze mindent. Később mindent megbeszélünk. (*Tuszkolja kifelé*)

SOPHIE Most kell. Még mielőtt beleéled magad a házasságba Elisával...

CHICHESTER Nem jön hozzám?!

SOPHIE De, nagyon is –

Chichester megkönnyebbülten sóhajt

Na csak várjál – nem győzől majd elég hálásnak lenni nekem...

CHICHESTER De most gyászolok! – Sophie...!

SOPHIE Nagyon hálás leszel nekem. Annnyira hálás –

CHICHESTER Jól van. Majd – (*Tolja kifelé*)

SOPHIE Pá, cukimalac! (*Kimegy oldalt*)

CHICHESTER Mi? (*Megáll, fúj*) Borzalom. (*Kulcsosomót vesz elő a zsebéből*)

SOPHIE (*visszajön*) Haha! Nem is erre megyek. Hanem föl Elisához. Teára. (*Cinkosan*) Egy szót se! Pá!

Chichester kényszeredett mosollyal visszaint. Sophie kimegy a hátsó ajtón. Chichester bezárja az oldalsó ajtót. A tükörhöz megy, megnézi magát. Az íróasztalhoz megy, bibelődik a zárral, a felső fiókból kihúzza egy pálcát. Csöngtet. Mereven ül

4.

Kitty, Chichester

KITTY (*jön a hátsó ajtón*) Tessék parancsolni.

CHICHESTER Látott valaki?

KITTY Nem, uram.

CHICHESTER Jó. Én vagyok Mr. Cox.

KITTY Igen, uram.

CHICHESTER *(a hátsó ajtóhoz megy, bezárja. Nyújtja a pálcát)*

Lehet erősen.

KITTY Igen, uram.

CHICHESTER Kezdjük.

KITTY *(bólint. Fogja a pálcát. Megütögeti a csizmáját)* Lábhoz.

Chichester négykézláb

Te egy kiskutya vagy, Augustus, egy ronda kis korcs. Összepisiled a házat, igaz?

CHICHESTER *(líheg)* Igaz.

KITTY *(rávág a pálcával)* A kutya nem beszél! A kutya ugat meg nyüszít. De te csak nyüszítesz, mert egy gyáva pisis dög vagy, akit mindenki utál, igaz, Augustus?

Chichester nyüszít

Na, megnyalogathatod a cipőmet.

Chichester nyalja Kitty lábát

(Elrúgja) Én is utállak, te rohadt kis vakarék, mert undorító vagy. Nem érdemled meg, hogy a cipőmet nyald. Hozd vissza.

Kitty eldobja a pálcát, Chichester négykézláb, a foga között visszahozza

Okádhathatók van téled. Összerondítod a házat. A tükörhöz.

Chichester négykézláb megy a tükörhöz

Morogj neki. Látsz egy förtelmes bűdös másik kutyát, morogj neki, Augustus.

Chichester morog a tükörképének

Hangosabban.

Chichester hangosabban morog

Kapd el. Harapd meg!

Chichester kapkod maga után a tükörbe

Nem tudod elkapni? Akkor pisild le.

Chichester felemeli az egyik lábát, kutya módra lepisili a tükörképét

Pfuj. Hova csorgott, te buta dög. A szép szőnyeget mocskoldt össze? Nyald föl azonnal. *(Rávág egyet a pálcával)* Nyald föl!

Chichester nyüszít, nyal

Ki kéne verni téged az utcára, hogy mindenki rugdosson, és éhen döngölj, Augustus. Ide hozzám.

Chichester négykézláb odaüget

Azt hiszed, végeztünk? Azt hiszed, megúszod verés nélkül? *(Ráver egyet a pálcával)* Nesze! *(Még néhányat)* Nesze! – Köszönd meg, te ronda féreg.

Chichester vinnyog, mert fájtn neki, de vakkantgat, a levegőbe lefetyel, és billegeti a fenekét, mintha a farkát csóválná

Még, uram?

CHICHESTER *(feláll)* Nem, ennyi elég. *(Mellényzsebébe nyúl, aprót vesz elő)* Az tizenöt shilling. *(Kittynek adja a pénzt)* Köszönöm.

Küldd be Tobiast, és maradj a portán. Ha a két amerikai megjött, nekem szólj először.

KITTY Igen uram. *(Pukkedli)* Köszönöm, uram.

Kitty elteszi a pénzt, Chichester nyitja az oldalsó ajtót, Kitty kimegy. Chichester hátramegy, nyitja a hátsó ajtót. Kivesz a mellénye alól egy párnát, amitől kövérebbnek látszott, a fotelbe hajítja. Felvigyorog Augustus portréjára, obszcénul int neki. Hátramegy a spanyolfal mögé, már mentében leveszi a gumimaszkot. Vigan dudorász magában

5.

Chichester, Tobias. Jön Tobias. Chichester ruhákat dobál a spanyolfal tetejére: nadrágot, mellényt, kiakasztja a parókát

TOBIAS Mr. Chichester...? Hívatott, uram. Most mondhatom?

CHICHESTER *(a spanyolfal mögül)* Tobias. Fiam. Ki vagy rúgva.

TOBIAS Már megint?

CHICHESTER *(kiszól)* Előre tudom, hogy valami eszelős baromság miatt üldözöl napok óta.

TOBIAS Nem, uram – ez az évszázad legnagyobb – ílyet még – végső stádiumban van, uram. Fellendíti az üzletet.

CHICHESTER *(kiszól)* Nem bírlak téged idegekkel. Ezerszer megmondtam – egy normális rulettszisztémát találj föl nekem. Amit csak én tudok.

TOBIAS Ez most, uram – én se értem, hogy jutott eszembe – ez most zseniális.

CHICHESTER *(kijön a spanyolfal mögül, szikáran, simára borotvált arccal, cvikker nélkül stb. A pálcá nála van, azzal hadonászik)* Zseniális! Mint a többi. Egytől egyig színtiszta –

TOBIAS Jó, de ennek –

CHICHESTER Ne szólj közbe – színtiszta baromság. Vegyük csak – volt az automatikus kalapemelő, ami meghajlaskor így felnyomja – a papagájra szerelhető kakigyűjtő – meg a süketeknek való betörőriasztó, ami ajtó- és ablaknyitáskor vízzel locsolja le az alvó embert –

TOBIAS Jó, de ennek –

CHARLEY Nem beszélve a tetszhalott-megállapítóról, ugye a koporsóba szerelt lámpával – hogy kijön a csó a föld fölé, és tükrökkel be lehet nézni, hogy megmozdult-e a hulla... Te határeset vagy, fiam. Határeset.

TOBIAS Jó, de még fölaltam a cipőpucolóval és mosogatókefével kombinált köszörűgépet, azt se tetszett nekem szponzorálni –

CHICHESTER És akkor még finoman fogalmaztam.

TOBIAS De ez most zseniális. Mr. Chichester, hallgasson meg. Ez – a mozgólépcső!

CHICHESTER Micsoda?

TOBIAS Úgy van elképzelve –

CHICHESTER Milyen mozgólépcső? Hogy mozog egy lépcső? ha fölhúzod – alul lesz egy lyuk!

TOBIAS Nem ami itt van – hanem le kell cserélni, és végtelenítve lenne egy láncsal meg egy csörlővel –

CHICHESTER Nem kell lecserélni, mert ez nekünk tölgyfa, ez olyan masszív – ez olyan, hogy az egész ház már rég összedőlt, ez még mindig ott fog állni!

TOBIAS De akkor nem kéne lépni!

CHICHESTER (*pillanatnyi szünet után*) Te visszaélsz, fiam – Idefigyelj. Ha ez valami hasznos dolog, akkor már régen kitalálták volna. Mégis, mit képzelsz te magadról. Hogy majd azzal fogom magamat blamálni, hogy az én londonierem nem rohangál az emeletre a kofferokkal, hanem egy állító helyében fölmegegy, mint a Jézus Krisztus? És különben is, miből szponzoráljam, ha egy normális rulettszisztémám nincsen?

TOBIAS Hát most úgyis el tetszik venni Mrs. Coxot –

CHICHESTER Micsoda! Életemben ilyen pofátlan alkalmazottat nem láttam. Életemben – te visszaélsz, fiam –

TOBIAS Ebből a mozgólépcsőből tízezreket lehetne csinálni. Százazreket. Megy fölfele meg lefele –

CHICHESTER Ki vagy rúgva! Még hogy Mrs. Coxot! Elég baj az nekem. Muszáj vagyok. Még belegendolni is... Egy hájpacni. Egy szipirtató. Egy lidércnyomás. De ha egyszer egy vasam nincsen. Mert te képtelen vagy egy normális –

TOBIAS Mr. Chichester – ha Mrs. Cox pénzéből nekem ez a mozgólépcső finanszírozva lenne – egyetlen prototípus – akkor én garantálom –

CHICHESTER A lapjárás is rossz. Két éve lehetetlen a lapjárás. A lóversenyeket meg elcsalják.

TOBIAS Garantálom, hogy a nyereségből nyolcvan évre minden kaszinóköltségét fedezem.

CHICHESTER Száz év. Plusz lóverseny. Plusz bordély.

TOBIAS Vagy pedig most elmondok Mrs. Coxnak mindent, a hazárdjátékot, az adósságokat, a kurvákat, és legfőképp, hogy maga irtózik tőle, és csak a bankszámláját akarja megcsapolni.

CHICHESTER Nem fog –

KITTY (*kopog, bekukkant*) Megjötték az amerikaiak, Mr. Chichester! (*Átmegegy a szobán, ki a hátsó ajtón*)

CHICHESTER Nem fog hinni neked.

TOBIAS De fog, uram. Ha találkozik a maga hitelezőivel is, uram. A madámoktól az uzsorásokon át – nagyon is fog. És akkor az esküvőnek lóttek.

CHICHESTER (*nehezen túrtörteti magát*) Föllógatnak téged egyszer, fiam. A legjobb úton vagy. (*Indul kifelé*)

TOBIAS (*megy utána*) Köszönöm, uram. Engedje meg, hogy a boldog nászhoz elsőnek gratuláljak. Mikor is lesz a nagy nap, uram?

CHICHESTER (*az ajtóban*) Nagy! A hátam is borsószik...

TOBIAS Hát akkor... mikor lesz a... nap?

CHICHESTER Holnapután! ... Vasárnap. December huszonegy. – Nem lehet igaz. A legrövidebb nappal és a leghosszabb éjszaka!

Kimennek. Sötét

MÁSODIK SZÍN

A következő pillanat. A szálló hallja. Jobbról a főbejárat. Balról az iroda ajtaja. Jobboldalt recepció. Középen bárpult, asztalok, fogasok, zongora. Hátralépcső az emeleti szobákhoz

I.

Charley (magas, bohém), Adam (alacsonyabb, zseniális) – elegáns urak, Chichester, Tobias, majd Mrs. Cox, Kitty. Charley és Adam ülnek a bőrkanapén, kisebb kofferekkel. Chichester balról, az iroda felől beviharzik, nyomában Tobias

CHICHESTER Á, drága uraim, nagyon vártuk már önöket. – Tobias, a kofferokat! – Üdvözlöm. Én vagyok az igazgató, szolgálatukra... Chichester.

ADAM John Thomson.

CHICHESTER Chichester.

CHARLEY Tom Johnson.

CHICHESTER Szellemes. Hát tessék talán... Óhajtának lepiheni – előtte szabad meghívnom önöket egy italra... Kitty! – Ez meg hol van!

Tobias viszi fel a koffereket a lépcsőn, egyik kezét a korláton csúsztatja, berreg

Parancsolnak – Kitty!!! (A recepció pultján lévő csöngőt csapkodja)

ADAM Köszönjük, nem kérünk. Tulajdonképpen –

CHARLEY Én kérek.

CHICHESTER Igen, hát... addig is... Nem tudom, hol ez a lány.

CHARLEY Csinos.

CHICHESTER Csinos. Szó szerint. Ööö... egy éjszakára öt font.

ADAM Mrs. Coxot keressük.

CHICHESTER Nekem kell fizetni, előre. Van egy édes játéka.

Hogy nem tud semmiről, hogy ő nem olyan, húzódozik, el kell csábítani. Ez a játéka neki. Nagyon édes. Öt font.

ADAM Hol van Mrs. Cox?

CHICHESTER Mrs. Cox. Hát kérem öneki e pillanatban nem alkalmas... bokros teendői miatt... tessék rám hagyatkozni.

Volna rögtön egy apró üzleti ajánlatom. Eladom a szállodát.

Jön az iroda felől Mrs. Cox, nyomában Kitty

Elisa!... – Én elintézek mindent, szívem, ne fáradj.

MRS. COX Chichester! Hagyd csak rám, édesem – ma este kártyapartid van –

CHICHESTER Kitty – whiskyt az uraknak. Meg nekem. – Nincs, szívecském, lemondtam, hogy neked ne kelljen –

Kitty a bárban, tölt. Jön vissza Tobias

ADAM Mrs. Cox –

MRS. COX Nagyon örvendek.

CHARLEY Kézcsókom.

MRS. COX Örvendek. Akkor koccintsunk... (*Kittyhez*) Én csak valami puncsot –

CHICHESTER (*Tobiasnak*) Azonnal távolítsd el Mrs. Coxot. Bármilyen ürüggyel.

MRS. COX (*Kittynek*) Azonnal távolítsd el Mr. Chichestert. Bármilyen ürüggyel.

CHARLEY Nahát – zongora... (*Odamegy a zongorához – pötyög*)

Tobias kimegy

MRS. COX Kedves uraim – nagy örömmel köszöntjük önöket – a messzi Amerikából –

CHICHESTER Tényleg – milyen idő van arrafelé?

ADAM Egy hónapja, amikor elindultunk, esett.

MRS. COX Mindig nagy öröm számunkra, ha ódon kis szállodánkban –

CHICHESTER Frekventált helyen. Bejáratott vendégkör. Frissen mázolja.

MRS. COX ...külföldi vendégeket fogadhatunk, akiknek társadalmi státusza –

Kitty jön az italokkal

ADAM (*nem kér. Mrs. Coxhoz*) Nem térhetnék a tárgyra?

MRS. COX Mindjárt. – És engedjék meg, hogy egyúttal meghívjam önöket szerény esküvőmre az igazgató úrral. Ha idejük engedi – holnapután – ugye nem utasítják vissza –

ADAM Gratulálok.

CHARLEY (*nászindulót játszik*) Kislány, hozd ide az egész üveget.

CHICHESTER Nagyon köszönöm. Micsoda boldogság, ugye. Ha két szerető szív az élet rögzös ösvényén – hogyhívjákol –

MRS. COX Hát akkor –

ADAM Egészségükre –

CHICHESTER Csirio.

Végül is csak Mrs. Cox és Chichester koccint szerelmesen. Kitty a whiskysüveget a zongorára teszi, kimegy

CHARLEY (*harsányan*) És mennyiért vesztegeti ezt a vityillót, apuskám?

CHICHESTER (*odárohan*) Ja nem, nem most – ezt csak mi férfiak –

MRS. COX (*halkan, Adamhoz*) Az esküvőig mindent elintézek.

ADAM Rendben. (*Szívarra gyújt*)

MRS. COX A lakosztályukkal meg lesznek elégedve.

ADAM Nem késtem. – Mit tud ez a barom?

MRS. COX Semmit.

CHICHESTER (*Charley-hoz, halkan*) Jőnevű hotel, kérem. Lesz izénk is. Exkluzív – mozgólépcsőnk.

CHARLEY (*klimpírozik*) Az mi?

CHICHESTER Hát gondolom – megy föl meg le, csak az a fontos – hogy az ember arra akarjon menni, amerre a lépcső.

TOBIAS (*jön*) Madam! Kérem... rettenetes – Miss Sophie alvajár a tetőn!

MRS. COX Jézusom! – Megbocsátanak, uraim –

Chichester elismerően bólint Tobias felé. Mrs. Cox felrohan a lépcsőn, Tobias utána

CHICHESTER Nos hát, uraim – szabad megragadnom az alkalmat – önök, mint értesültem, vagyonos üzletemberek, én nem árulok zsákmacskát – nem titok, a szállodaipar a veszített egzisztenciák gyülekezete – magam is – nagy terveim voltak, megjártam Indiát – most itt állok önök előtt – nincs éjjelem, se napalom, minden hétköznapiomat és ünnepemet a vendégek szolgálatában – elfáradtam. Ezért úgy döntöttem, öreg napjaimat igyekszem nyugalomban – csendes pipázgatással, távol a foragtagtól – tehát elveszem Mrs. Coxot, miáltal az ő szállodatulajdona a kezembe kerül, és én kész vagyok már másnap önökkel az adásvételi szerződést aláírni. Jutányos áron. Azután elválok.

KITTY (*jön*) Uram!

CHICHESTER Ne zavarj!

KITTY (*közelebb lép, halkan*) Uram, két hitelezője van itt, rendőrkísérettel.

CHICHESTER Jöjjenek jövő héten –

KITTY Nem tudtam feltartóztatni őket, át fogják kutatni a házat –

CHICHESTER Kitty, nekem telegrafáltak Indiából, váratlanul el kellett utaznom – jöjjenek fél év múlva... – Uraim, elnézést – később visszatérünk – (*Az iroda felé kirohan*)

2.

Kitty, Charley, Adam. Kitty menne, de hogy Adam a szivar füstjéből szótlanul nézi, áll még, zavarban

XXXV. évfolyam 5. szám

KITTY Tetszenek parancsolni?

CHARLEY (*halkan játszik, nem fordul meg*) Hogy hívnak, kismadár?

KITTY (*Charley háta mögött*) Engem? (*Pukkedli*) Kitty.

CHARLEY Kitty micsoda?

KITTY (*pukkedli*) Kitty Flynn.

ADAM Na – menjünk fel lassan.

CHARLEY (*játszik*) Ez a dallam – ez te vagy, Kitty Flynn.

Charley játszik, Kitty megkövülten áll

A hajtűdön a türkizkék üveggyöngy... szépen megy a szemedhez.

Kitty megremeg, ájuldozik. Charley nem fordul meg, játszik

A kis finom rüs a ruhádon, azt te raktad fodorba?

KITTY Igen, uram.

CHARLEY Nem is tudod, hogy New Yorkban mennyire divatos így. Az előkelő hölgyek között. – Mondd, Kitty... mit álmodtál tegnap éjjel?

KITTY (*sokára*) Én?

CHARLEY Igen, igen... mit álmodtál? Szeretném eljátszani neked.

KITTY Az álmodomat? – uram –

CHARLEY Tölts még.

Kitty a zongorához megy, tölt. Charley iszik, de nem hagyja abba a játékot, és rá sem néz Kittyre. Kitty hátralép

Legközelebb három csepp forrásvizet adj a whiskymhez, Kitty. Selymesebb lesz, és kihozza az árnyalatokat.

KITTY Igen.

CHARLEY Szóval mit álmodtál?

KITTY Semmit, uram.

CHARLEY Holnapra álmodj valamit.

KITTY Igenis.

Charley játszik, egyik kezével elbocsátást int. Kitty indul

ADAM (*merőn nézi*) Kitty.

KITTY Uram.

ADAM Hány vendég van rajtunk kívül?

KITTY Csak négy, uram.

Adam int, hogy folytassa

Egy idős házaspár Huddersfieldből, egy skót rovargyűjtő, aki lekéste a hajóját meg Short nyomozó Pitt álnéven. (*Szünet*) Vagyis Pitt nyomozó Short álnéven. (*Szünet*) – Megnézem a könyvben, uram –

Adam int, hogy folytassa

Meghagyta, hogy kopogjak be hozzá, ha új vendég érkezik.

Adam bólint, hogy folytassa

Különösen, ha egyszerre két férfi.

Adam mint fent

Két amerikai. Egy magas loboncos meg egy – nem annyira.

Adam mint fent

Fővesztés terhe mellett. Ugyanis a két gazdag úr igazából bankrabló.

Adam mint fent

A zseniális Adam Wirth és a mágikus ujjú Charley Bullard – akik Bostonban kirabolták a Boylston Bankot – és elvittek másfél millió dollárt... *(Áll, félelemmel vegyes tisztelet)*

Charley játszik, Beethoven V. szimfónia első tétel, első néhány ütem, aztán halkán improvizál

ADAM Erről magam is hallottam, tele voltak vele a lapok. Az évszázad bankrablása!... Hm... De Short úr már biztosan fáradt. Későre jár. Ne háborgassa a mi érkezésünkkel, ráér holnap. Én azt hiszem, legjobb, ha fölviszi a szobájába a vacsorát, és utána senki nem zavarja, hadd aludjon. *(Nyomatékkal)* Jó mélyen.

KITTY Értem, uram.

ADAM Köszönöm, Kitty. Milyen furcsa... az embernek valahogy rögtön bizalma van magához. Szinte vágyik rá... jóformán ismeretlenül... hogy elmondhassa a legbensőbb titkait. Maga nagyon tud hallgatni, ugye, Kitty?

KITTY Igen, uram. Nagyon tudok.

ADAM Gondoltam. Még egyszer köszönöm. Ha dolga van, nem tartóztatom tovább. Talán lesz alkalmunk beszélgetni egyszer.

Kitty áll egy pillanatig, pukedlizik, kirohan

3.

Adam, Charley

CHARLEY *(megfordul a zongoraszéken)* Felejtse el. Életemben ilyen szép babát nem láttam. Viszem magammal. Torkig vagyok, hogy – minden nőmre rámászol –

ADAM Megbízom az izlésedben, Charley.

CHARLEY Minden nőmre. Hihetetlen. Ha másképp nem megy – múltkor pókeren – képes voltál elnyerni a szeretőmet –

ADAM Jó, de te meg elnyerted az anyámat.

CHARLEY Négy tizesem volt!

ADAM Jó, hagyjuk.

CHARLEY *(szünet)* Drága a mama. Az a lényeg, hogy minden este kapjon fánkot.

ADAM Nem kell neki minden este –

CHARLEY Hogyne kéne. Nincs benned emberi érzés. *(Tölt magának, iszik)* Komolyan mondom. Hogy ennyi emberi érzés ne legyen valakiben.

ADAM Írni fogok neki.

CHARLEY Majd én írok. Majd én tapintatosan – azt írom, hogy elutaztál – messzire – Afrikába, az analfabétákhoz.

ADAM Charley...

CHARLEY Hogy jól vagy, vakációzol... nézed a naplementét. Ott van az a híres naplemente, nem? az analfabétáknál.

ADAM Az az északi fény.

CHARLEY Teljesen mindegy. Bíz csak rám. Az meg lesz úgy fogalmazva.

ADAM Charley... Nem így képzeltem én ezt. Tiszta munka volt, tökéletes terv. Bevettelek, mert varázslatos az ujjad. Nélküled nem tudtam volna. És megcsináltuk. Minden rendben ment. Megegyeztünk, hogy Mrs. Coxnál elpasszoljuk az értékpapírokat is, és aztán felezünk. Nagyon rosszul esett az nekem,

Charley, hogy a háromhetes hajóúton nyolcszor próbáltál megölni.

CHARLEY Na várjunk –

ADAM El is fogyott – én megmondom őszintén, el is fogyott a türelmem.

CHARLEY Ha nem öllek meg, átvágsz. Ez világos dolog. Teljesen hülyének nézel? Egy halálfélelemben vagyok, hogy már nyakamon a rendőrség. Hogy ez a Pitt a te embered, és letartóztatnak álmomban. Vagy meglépsz az egész szajréval. Egy lidércnyomás teveled minden perc. Nem bírom. Az örületbe vagyok kergetve. Nem tudom, honnan jön a veszély. Mit gondolsz, miért kértem ide az üveget –

ADAM Mert alkoholista vagy.

CHARLEY Értsd meg, Adam – minden tiszteletem mellett – muszáj nekem megölni téged. Két okból. Figyelj ide. Az egyik, hogy nulla bizalmam van benned. Ezt tisztázzuk. A másik, hogy meggondoltam, és nem osztozom.

ADAM Én nem szolgáltam erre rá, Charley, én a legkorrektebbül kívántam eljátni, de mindenesetre méltánylom az őszinteségedet. Mégis, talán be kell látnod, hogy ezek után ellenlépésekre kényszerülök.

CHARLEY *(pisztolyt vesz elő, ráfogja Adamre)* Ne haragudj. Nincs tovább. Mit üzensz a mamának?

ADAM Az az én pisztolyom, Charley.

CHARLEY Mivel az enyémet megbuheráltad –

ADAM Gratulálok. Fenomenális. Mikor loptad el? Észre se vettem –

CHARLEY Hát, nyugodj békében, Adam.

ADAM Charley. Az a baj ezzel – hogy erősen hord balra fölfelé. *(Csönd)* Tehát jelen állás szerint kilöved itt fölöttem azt a lámpát.

Csönd

CHARLEY Hazudsz.

ADAM Aztán megint én magyarázkodhatok. *(Csönd)* Jobbra lefelé kell céloznod.

Charley lejjebb tartja a pisztolyt

Még.

Charley mint fent

Még jobbra.

Charley arrébb tartja a pisztolyt

Még. Sok. Vissza. Nem jó. Várj. Beállítom. *(Odamegy Charleyhoz)* Ül át.

Charley odaadja neki a pisztolyt, leül Adam helyére. Adam leül Charley helyére. Céloz Charley-ra. Csönd. Charley gyanút fog, hogy ez nem stimulus, Adam mosolyog, de aztán lassan leengedi a pisztolyt, céloz jobbra lefelé, a karfára

Na, így. Vedd át!

Charley visszamegy, óvatosan átveszi a pisztolyt, ahogy Adam tartotta. Adam visszaül a helyére

Ne lőj!

CHARLEY *(szünet)* Te teljesen hülyének nézel engem. *(Szünet. Visszakapja a kezét, Adamre céloz, lő, kidurran Adam fölött egy petróleumlámpa)*

ADAM Kilenc. Az ember előbb-utóbb kijön a sodrából.

4.

Adam, Charley, Mrs. Cox, Short (álmos), Chichester, Tobias, Kitty, Sophie.

Mrs. Cox siet lefelé a lépcsőn, Charley gyorsan eldugja a pisztolyt

MRS. COX Jézusom – ez mi volt!

Adam és Charley udvariasan feláll

ADAM Drága Mrs. Cox –

MRS. COX Magának Elisa –

ADAM Drága Elisa –

MRS. COX *(Charley-hoz)* Csakis Elisa! – Istenem, hogy a világ ét – micsoda megtiszteltetés –

CHARLEY Nagyon kedves –

ADAM Drága Elisa, igazán –

MRS. COX Mégiscsak, ugye, kollégák –

ADAM Hogyne, természetes –

Állnak, udvariasan mosolyognak

MRS. COX Mit is kérdeztem?

CHARLEY Hogy ez mi volt.

MRS. COX Ja! Tényleg! Hogy ez mi volt!

ADAM Pontosan!

MRS. COX Hát persze. *(Mosolyog)* De micsoda?

ADAM A durranás.

MRS. COX A durranás! Jézusom!

ADAM Az egyik petróleumlámpa.

MRS. COX Szörnyű. Ez életveszély. Nem esett bajuk? Küldöm Kittyt. Már azt hittem, Sophie zuhant le a tetőről.

CHARLEY Nem, dehogyis – illetve azt nem tudjuk – éppenséggel lezuhanhatott –

MRS. COX Gondolja?

CHARLEY Hát ugye nincs kizárva – mi csak itt bent üldögélünk –

MRS. COX Jaj istenem. Az alvajárás a legújabb, ez még nem volt.

CHARLEY De a durranás – én tanúsítom –

ADAM Elisa – azt hiszem, ideje beszélnünk –

MRS. COX Mindjárt, Adam, ne haragudjon – ez egy szerencsétlen teremtés – a tetőn nem láttuk, én már a legrosszabbtól félek – elnézést – *(Kirohan a bejáraton, futtában rácsap a recepció csengőjére [„Kitty!”])*

ADAM Szóval Charley – a sulyok el van vetve – nyilván nem várhatom, mint a birka, hogy lemészárolj – *(Közelebb lép)*

CHARLEY Állj! *(Előkapja a pisztolyt)* Még egyszer nem hibázok –

SHORT *(hangja fentről)* Senki ne mozduljon! *(Botorkál le a lépcsőn hálósapkában és hálóingben, bajuszkötővel, előreszegezett pisztollyal; alig bírja nyitva tartani a szemét, ásítozik)*

Charley a ruhájába csúsztatja a pisztolyt

Mindenki le van tartóztatva... Ne nyúljanak a hullához...

ADAM Á, nagyon örvendek – a nevem Thomson.

SHORT Short nyomozó vagyok – Pitt álnéven – ezt jegyezze meg, hogy Pitt –

ADAM Szeretném bemutatni kedves barátomat –

CHARLEY Johnson.

SHORT Pitt – ezt jegyezze meg, hogy Pitt – Short álnéven – CHARLEY Van szerencsém.

SHORT *(kettejük között leroskad egy fotelbe)* Na kérem – ADAM Nemde bár a dörrenésre méltóztatott felriadni.

SHORT Kezdjük az elején – hol a hullá?

ADAM Csak a lámpa pattant el, Mr. Pitt.

SHORT Nem-nem – én egy lövést a legmélyebb álmomban is – higgyen nekem – ha én egyszer – *(Ásít, elalszik)*

Csönd

ADAM Ezt is kiugrasztottad –

CHARLEY *(visszaül a zongoraszékre)* Na jó, mégiscsak felezzünk – ADAM Késő. Eljátszottad a bizalmam, Charley. Szomorú vagyok, hogy így alakult. Meg kell halnod.

CHARLEY Ide hallgass – kártya? a győztes viszi az egészet –

ADAM Orosz rulett? – aki veszít, megöli magát –

Csönd. Lemondóan csóválják a fejüket

KITTY *(jön)* Tetszik parancsolni?

CHARLEY Kitty... Mrs. Cox csöngetett. *(Mutatja)* Azt kéri feltakarítani.

KITTY Igenis.

Kitty megfordul, indul felfelé a lépcsőn, Charley és Adam követik a tekintetükkel. Tobias jön lefelé, lassítanak, egymást nézik, elmennek egymás mellett, Tobias még visszánéz, Kitty már nem

TOBIAS Elnézést, uram. Mintha lövést hallottam volna.

ADAM Semmiség. *(A fotel felé int)* A nyomozó úr már intézkedik.

TOBIAS Értem, uram. Felvittem a kofferoikat. A szobájuk elő van készítve.

ADAM Közös apartmant kértünk.

TOBIAS Igen, uram. A hetes. A királyi lakosztály.

ADAM Gondolom, a királyok egymást tapossák agyon.

TOBIAS Volt egy togói törzsfőnök. Helyettes.

ADAM Hát akkor –

CHARLEY Én még ezt meginnám –

TOBIAS Kérem szépen – ne haragudjanak – bocsánat, hogy – volna nekem egy – de ha nem érdekli önöket – pedig rendkívüli –

CHARLEY Tudjuk – az igazgató már szólt – öt font.

TOBIAS Ó hát – igen? – öt is nagy segítség lenne, uram. De öt-százért eladom cakkumpakk. Plusz húsz százalék a haszonból.

Charley és Adam összenéz

CHARLEY Ez errefelé így megy?

CHICHESTER *(résnyire nyitja az iroda ajtaját; sziszeg)* Tobias! Tiszta a levegő?

TOBIAS Ööö – igen, uram.

Kitty jön le a lépcsőn seprűvel, lapáttal, vödörrel. Charley és Adam furcsállva nézik, Tobias áhitattal. Kitty feszeng a sok férfitekintettől, nekiáll felszedgetni és összesöpörni az üvegcserpeket

CHICHESTER *(beoldalog, nem látja a fotelbe süppedt Shortot)* Hál-isten. *(Halkan)* Nos hát uraim – visszatérve – talán volt idejük megfontolni – nekem eléggé sürgős volna –

SOPHIE (*jön a bejárat felől, kabátban*) Chichester! Azonnal beszél-
nünk kell –
CHICHESTER Sophie! Ilyet az életben nem láttam – hogy te
mindig a legrosszabbkor –
SOPHIE (*meglátja Charley-t és Adamet*) Ah! Uraim –
CHARLEY Asszonyom – Johnson.
SOPHIE Sophie Bonnick. Kisasszony!
ADAM Thomson. Örömmel látom, hogy nem esett baja.
SOPHIE Nekem? Ugyan! – Miért esett volna?
ADAM Hogy nem zuhant le.
SOPHIE Én, uram? Megbocsásson – kis sétat tettem –
CHARLEY A barátom arra utal – hogy hogy került le a földre.
SOPHIE Én? (*Zavar*) Hah! (*Rájön*) Ja! De kedves. De kedves,
igazán. Ilyen finom bókot nekem még sohasse mondtak.

Ezt meg Charley és Adam nem érti

KITTY A tetőről, Sophie kisasszony.
SOPHIE Kitty! Ez meg mit jelent? Micsoda egy szemtelen –
KITTY A tetőn tetszett alvajárni, nem? Negyedórát kerestük a
fagyban –
TOBIAS Majd lepotyogtunk mi is, Sophie kisasszony.
SOPHIE Chichester! Te ezt hagyod?!CHICHESTER Sophie. Te állítólag az imént holdkórosan
máskáltál a tetőn.
SOPHIE Én! (*Segélykérően néz körül*)
CHARLEY Általános riadalom volt, kisasszony.
SOPHIE Épp csak tea után lepihentem – én nem emlékszem –
CHICHESTER Persze hogy nem, ha egyszer aludtál –
SOPHIE Aztán elmentem sétálni – (*Csönd*) Ez borzalmas. Még
most is alszom?
CHICHESTER Már nem, sajnos.
SOPHIE Chichester – te halálos veszélyben forogsz –
CHICHESTER Tudom, tudom – majd később –
MRS. COX (*jön*) Sophie! Te élsz!
SOPHIE Elisa –
MRS. COX (*megtapogatja*) Egyben vagy? Ópium végleg meg-
vonva –
SOPHIE Elisa, hallgass meg –
MRS. COX Még szerencse, hogy a kabátot felvetted – meghülhet-
tél volna, szívem –
CHICHESTER Különösen zuhanás közben –
SOPHIE (*a halántékához szorítja a kezét*) Azt hiszem, jobb, ha én
most lefekszem –
MRS. COX Isten őrizz!

*Kitty az üvegcserépeket a lapátról hatalmas csörömpöléssel a vödörbe
zúditja*

SHORT (*felriad*) Rendőrség! Átkutatni a házat!
CHICHESTER (*felkapja a fejét, nem látja Shortot*) Úristen! (*Rohan
az irodába*)
SHORT (*feltápázkodik*) Pardon, pardon –

Sophie a hálóingest Short láttán felsikolt

örizzék meg a nyugalmukat. Hol a hulla?
MRS. COX Túlélte kérem. Ő az. A húgom. Nyugodtan vissza-
fekhet, Mr. Short.
SHORT Pitt. Szóval túlélte. (*Sophie-hoz*) Azért még elég ideges.
Van önnek ellensége?
SOPHIE Nincsen.

SHORT Nincsen. Mindannyian azt képzelik. Aztán egyszer csak
mindennek vége.
SOPHIE Én le szeretnék feküdni –
MRS. COX Jól van – gyere, szívem – odakötözlek az ágyhoz.
Kitty, segíts –

Kitty leteszi a lapátot, Mrs. Coxszal kitámogatják Sophie-t

SHORT (*visszahuppan a fotelbe*) Az előbb kissé álmos voltam –
valahogy elnehezültem vacsora után – de most – kettőzött
éberséggel – a legapróbb részletre kiterjedő – egyenként kihall-
gatom – akinek nincs alibije – a gyanú árnyéka – (*Elalszik*)

Adam és Charley összenéznek

ADAM Fiam. Fektesd le a nyomozó urat.
TOBIAS Igenis.

*Tobias felnyalábolja Shortot, felvonszolja a lépcsőn, Short félálomban
motyorsz. Charley iszik. Csönd*

5.

Charley, Adam

CHARLEY Tűnjünk el innen – ezek valami bohózatot játszanak
itt –
ADAM (*meggyújtja a szivarját*) Nem lehet. Elisa a legjobb. A
papírokból kihoz még félmilliót. (*Csönd*) Charley – gondoljuk
végig logikusan. (*Csönd*) Meghalt köztünk a bizalom, Charley.
Ebből a szállodából csak az egyikünk sétálhat ki élve.
CHARLEY Nálam van a pisztoly, Adam.
ADAM A többi vaktöltény.
CHARLEY Hazudsz.

Adam megvonja a vállát. Csönd. Charley előveszi a pisztolyt, nézi

ADAM Végül is – talán így van jól. Másfél millió a bankszám-
lákon, még fél a papírokból – azé, aki életben marad.

Charley egy történyt nézeget

De az a probléma, hogy én se tudlak megölni, ha folyton figyelsz
engem. Mi nem tudjuk megölni egymást, Charley.

CHARLEY Tragédia.

ADAM Akkor mi a megoldás?

Csönd

CHARLEY Kell –

ADAM Pontosan.

CHARLEY Kell találni egy gyilkost.

ADAM Csak logikusan... Egy cinkost, aki megosztja a figyelmet.

CHARLEY Akiről nem tudjuk, melyikünk mellé áll.

ADAM Ez az egyetlen módja. Hogy az utolsó pillanatig nem
tudod, veled van, vagy ellened.

CHARLEY Aki esetleg – azt sem tudja, hogy ölni fog. És kiszá-
míthatatlan, hogy hogyan.

ADAM Az is elég, ha a gyanút magára vonja. Kettő az egy ellen.

CHARLEY És a csel, hogy azt hiszed, a te cinkosod, miközben rád
támad.

ADAM Ez már kivédhetetlen.
CHARLEY Ravasz. *(Szünet)* Te át akarsz engem vágni.
ADAM Nem tudlak átvágni. Pontosan ez a biztosítékom. Hogy a cinkosunk maga választsz.

Csend

CHARLEY Erre nem lehet rávenni senkit.
ADAM Mindenkit rá lehet venni. Az igazgató bármire képes – pénzért. A londoner gyerek... be lehet ugratni... Az alvajáró nő – nem tudom...
CHARLEY Pittet hagyjuk... Kitty Flynn... talán...
ADAM Szerelemből?

Csend

CHARLEY Te képes lennél... abból a kislányból... Komolyan mondom, nincs benned emberi érzés.
ADAM Neki nem esik bántódása. A másikkal megszökik. Azzal szökik meg, akit halálosan megszeret. És gazdag lesz. És büszke. És boldog. Hogy megtette a szerelméért – a legnagyobbat, amit egy nő megtehet.
CHARLEY Te vagy az ördög, Adam.
ADAM Együtt találtuk ki, Charley. Nem én találtam ki.

Hosszú csend. *Bólintanak*

Egy este a tiéd, egy este az enyém. *(Pénzdarabot vesz elő)* Az kezd, aki eltalálja.
CHARLEY Várjál. Az első előnyben van. A másodikat már megölheti.
ADAM Pontosan. Ezért áll érdekében az elsőnek, hogy Kitty a másodikkal is találkozzon. Sőt ő közben otthon csapdát állíthat. A második viszont a randevú alatt kipuhathatja a tervet... ha van. A maga javára fordíthatja a játszmát. És az övé az utolsó szó.
CHARLEY *(Iszik)* Zseniális.
ADAM Fej.

Adam feldobja a pénzt, az pörög a magasban, leesik kettőjük között, a szoba közepére. Felállnak, elindulnak egymás felé. A pénz fölé hajolnak

CHARLEY Írás.

Felegyenesednek. Kezet fognak

ADAM Nyugodj békében, Charley.
CHARLEY Béke poraidra, Adam. *(A recepcióhoz lép, rávág a csengőre)*
ADAM és CHARLEY Kitty!!!

Gyors függöny

Második felvonás

HARMADIK SZÍN

Aznap éjjel és másnap este: kaszinó, mulató, opera, konflis, étterem. Mint egy álom: ha vannak még alakok, azok felismerhetetlenek, a homályba vesznek, a hangjuk nem kivehető (Krupié, Pincér, más vendégek, fellépők)

I.

Kitty (ruha: nagyvilági nő, vadítóan szép), Charley. Ülnek a rulettasztalnál, játszanak. Charley előtt whiskyspohár. Nem néz Kittyre

KITTY Lehet többre is?
CHARLEY Persze.
KITTY Hányra?
CHARLEY Ahová csak akarod.
KITTY Segítsen. A kedvenc számom a tizenegy. És magának?
CHARLEY Nekem is.
KITTY Tényleg? Akkor tegyünk a huszonkettőre.
CHARLEY Jó. Én még – rouge és douzaine milieu – és ide carré –
KITTY Oda ne tegyen – oda árnyék esik –
CHARLEY Oppardon.
KRUPIÉ Rien ne va plus.
KITTY Mit mond?
CHARLEY Hogy irigyel engem miattad.
KITTY Nem igaz.
KRUPIÉ Onze, noir, impair et manque.
CHARLEY Tizenegy.
KITTY Tizenegy! Nem nyertünk?
CHARLEY A középső tucat. A többi nem.
KITTY Miért nem a tizenegyre tettünk – miért hagyta – most mi lesz?
CHARLEY Emeljük a tétet. Montant et démontant.

A játék folytatódik az asztalnál – a Krupié mondja: Messieurs, faites vos jeux – Les jeux sont faits – stb. Charley iszik, játszik, tologatja a zsetonjait. A beszélgetés lassú

KITTY Miért hozott el? Csak tönkreteszem magát. Egyszer se nyertem. Azt hitte, nyerni fogok. Hogy szív kéz szerencsét hoz. Most biztosan utál. Dobjon ki. Ne – ne is adjon pénzt fiakkerre, hazamegyek gyalog.
CHARLEY Én eljásztottam a családi örökséget – két birtok, részvények – az utolsó fillérig – még nem voltam húszéves. Vannak ezek a tavaszi reggelek, mikor semmi se marad. Kibortorkáltam a kártyaszobából – a bagófüstből – félig részegen, üres zsebbel – korgott a gyomrom, a szemem kiszáradt... – És akkor a hajnali derengés megcsapott, meg a madarak, ahogy füttyörésztek – álltam az utcán egyedül – és egyszerre, komolyan mondom, megnyílt a világ. Ezek a legszebb pillanatok, csak arra kell vigyázni – a legszebb pillanatokkal – hogy ne tartsanak tovább, mint egy pillanat. A második legszebb pillanatok – azokat el lehet húzni.
KITTY *(szünet)* Szerettem volna akkor ott lenni magával.
CHARLEY És ezt éreztem – Kitty – megint, amikor a szállodába beléptem – és megláttalak – ilyen hajnali érzésem volt – nem tudom – szíven szúrt egy napsugár. Azért – azért is nem nézek rád azóta.
KITTY De most már nézzen.

Charley felemeli a fejét, egymás szemébe néznek. Zene. Az asztal elforog előlük, táncparkett, hátul zenekar...

CHARLEY Szabad?

Charley kézen fogja Kittyt, felállnak, táncolnak, érzékien

KITTY Maga istenien táncol, tudja? Én csak – mintha – fölkapott volna a szél. Legszívesebben lehunynám a szemem.

CHARLEY *(szünet)* És álmodnál nekem?
KITTY *(szünet)* Nem szomorítom el az álmaimmal. *(Szünet; a zenére)* Bárcsak ne hagynák soha abba.
CHARLEY *(szünet)* Egy költemény – ez a ruha. Nagyon jól válaszoltál.
KITTY Köszönöm.
CHARLEY Illik hozzád. Mert tudod viselni. A szépséged leigázza – uralkodsz rajta, a tiéd – úgy, mint egy tánclépés, mint – a szemed színe, ahogy változik.
KITTY Észrevette? Most milyen?
CHARLEY Égszínké.
KITTY Igen.

Zene vége. Taps. Charley egy bokszba kíséri Kittyt

CHARLEY Az Infernóban zongoráztam – az újság ki volt készítve nekem a kottatartón, azt olvastam játék közben... mindenki odajárt. Holló Léna, a tolvajkirálynő – a Dzsóker Carlo Sesicovich – Schindell báró, a mackós – Hollandi Alonzó – Bendzsó Emerson, az úgy bukott le, hogy egy betöréskor lefújta a szél a kalapját a tetőn, és a rendőrök megtalálták benne a javítási címkét – ami a nevére szólt – és Pat Sheedy – nézz ide – az ujjbegyét így reszelte, hogy érezze a tűszúrások nyomát a kártyán –

Leülnek az asztalhoz, a saroknál egymás mellé. A zenekart hol nem halani, hol aláfest

Meg bejárt Jemmy, a Kocsonya, aki telente egy szál ingben állt az utcán, és cidrizett – azzal koldult – évekig csinálta, aztán – már nem múlt el neki – a legnagyobb kánikulában is remegett –

Pincér (homályba veszik) pezsgőt pukkant, tölt

(Poharat emeli, Kitty szemébe néz) Mondd, hogy Charley.

KITTY Nem.
CHARLEY Nem!
KITTY Maga kényeztet engem – így velem sohase bántak – maga szórakoztat, és szépeket mond, és látja a szemem színén, hogy boldog vagyok – de aztán úgyis elmegy maga – ne akarja, hogy fájjon.
CHARLEY Meg akarom mutatni neked a világot.

Csönd. Kitty két kézre fogja a pezsgőspoharat, lehajtja a fejét, picit belekortyol

Én nem megyek nélküled sehova. *(Szünet)* Most még nem tudod, hogy komolyan beszélek, de mindjárt tudni fogod. *(Csönd)* Én azt szeretném – úgy képzelem – először körbehajózzuk a déltengereket. Trópusi szigetek. Török bazár. Piramisok. Az összes világcsodát megnézzük, és esténként – pezsgőben fürdesz a legelegánsabb szállodákban. Aztán Párizsban nyitunk egy szalont. Te fogod vezetni. Lent a bár – zongora, és minden nap eljátszom az álmodat – dizóznak elhívjuk Vinnie-t az Infernóból – Vinnie-nek rézkarmai vannak, komolyan, és hegyesre csiszolt fogai – de a hangja olyan, hogy meg lehet boldognulni – bérgyilkosok a lábánál zokognak – és fent lenne a kártyaszalon, kaszinó...

KITTY Mondjuk, bordó és bíbor függönyök. Hatalmas kristálycsillárok. Most az jutott eszembe – mahagóniasztalok. Titkos ajtók.

CHARLEY Igen.

KITTY *(elmosolyodik)* Mozgólépcső.

CHARLEY *(szünet)* Hozzánk járna az egész világ. Zsarolók, hamisítók, kasszafurók, szélhámosok... rendőrök, ügyvédek... meg civilek, mindenki – aki élni szeret. És te leszel ott a királynő – akit imádnak – és körülrajongnak.

KITTY De akkor maga féltékeny lesz.

CHARLEY Már most féltékeny vagyok. *(Szünet)* Pedig még meg se fogtam a kezed.

KITTY Ne fogja meg – kérem.

Charley nagyon lassan megfogja a kezét. Kitty lehajtja a fejét, aztán a fejét kicsit oldalt döntve visszanéz rá

CHARLEY Most azt hiszed, a mai éjszakánk lesz az első és az utolsó. Kitty... Minden éjszakánk olyan lesz, mintha az utolsó volna.

Kitty halványan mosolyog, kicsit ingatja a fejét. Charley lassan behúzza a függönyt. Közlebb hajol. Megcsókolja. Csókolóznak

KITTY *(kiszakítja magát, visszafordul az asztalhoz, két kézbe fogja a poharát)* Elveszi az eszemet. Megőrjít teljesen. Mondjon már valami olyat, ami miatt kiábrándulok magából. *(Szünet)* ... Charley.

CHARLEY *(szünet)* Holnapután meghalok.

Csönd. Kitty Charley felé fordul

Még egy kis pezsgő?... *(Tölt)* 1865-ös évszám, '46 óta szerintem a legjobb. Épp a csúcson. *(Felemeli a poharát, nézi)* A szív pezsgőjét választottam neked. Figyelted, milyen gyengéden sóhajtott, amikor kihúzták a dugót. Szelid aranyárga. A buborékok már nagyon picik, nézd ezeket a finom gyöngysorokat. Kicsit mintha... a lélek-pezső gazdagsága és misztikuma is benne van, szinte borostyánba hajlik, ugye? *(Lassan megszagolja)* De a bukéjában már ott a megbúvó szenvedély. A Pinot Noir gyöngédsége alatt buja... vadcsersznyeillat, valami egész különleges... szédítő nyári virágok, vörös szirmok... de a Pinot Meunier dús áradását megzabolazza a Chardonnay... stílust ad neki, amitől... megszépül, és... végigsimogat. Hm... Igazán... *(Megkóstolja)* Igazán felemelő. Ha megkóstolod –

Kitty kóstol

... Érzed a teltségét, pedig száraz, mégis... azt a lágy, bársonyos ízt a szájpaddlásodon... mint a méz... talán szarvasgomba?... Olyan titokzatos... szőlő és mandula... Nem a szeretők pezsgője ez, hanem az örök szerelmeseké. A végzeté. *(Kittyre mosolyog)* Azt mondják, Dom Perignon, amikor az első pezsgőjét itta, felkiáltott: a csillagokat isszuk!

Kitty elolvadt. Meg se tud szólalni. Újabb csók, Charley magához szorítja, Kitty karmol, és fölnyög, amikor szétválnak

És ráadásul nem romantikusan halok meg – még csak nem is teerted halok meg – hanem megölnék.

KITTY Ne mondj ilyet.

CHARLEY *(nem néz rá)* Adam megöl. Csak addig kellett nekem – én az ujjammal megérezem, amikor a széf zára a helyére kattán – de ez most túl sok pénz – ez irdatlan vagyon – csak az alkalomra les.

KITTY Te nem halhatsz meg.

CHARLEY Nem lehet védekezni ellene. Kivárta, hogy segítsék

áthozni a tengeren... És most mondra meg – este – hidegvérrel – hogy lehet egy utolsó kívánságom. Az volt – az volt a kívánságom, hogy veled lehessenek.

Csönd

KITTY Hol van a pénz?

CHARLEY Három különböző bankban.

KITTY Vegyük ki, és szökjünk meg.

CHARLEY Már este van. És a bankok hétfőn nyitnak.

KITTY Akkor rabold ki – rabold el még egyszer –

CHARLEY (*elmosolyodik*) Kétszer ugyanazt a pénzt! ... Kitty – egy bankrablás előkészítése hetekig tart. A Boylston Bank két hónap volt. Lehetetlen. Ráadásul ha most elmegyek, a váltók miatt az félmillió veszteség.

KITTY Akkor szökjünk meg a pénz nélkül. Most.

CHARLEY Az a pénz az enyém. (*Szünet*) Jó... (*Rázza a fejét*) De akkor is – hiába – utolér mindenhol. Ha kisemmizett, azt hinné, hogy köpök. (*Csönd*) Én senkitől nem félek a világon, de tőle félek. Félnék minden percben, bárhol a világon. Így nem lehet élni. Nekem kéne... Ha képes lennék ilyesmire. Ez volna az egyetlen esélyem. (*Csönd, bólint*) Esélyünk. De ez nem – nem is alszik. Mindig figyel. És ravasz. Ez az ember, komolyan mondom, ez a sátán. (*Csönd*) Csak... álmodtam. (*Felnéz*) Jólesett álmodni neked. Csodálatos volt az este. Boldog vagyok. Köszönöm.

KITTY Én veled akarok menni, Charley. (*Szünet*) Chichesternek van egy gumimaszkja. Az Augustus Cox arca. Meg ruha hozzá. Olyan élethű... hogy az már ijesztő. (*Szünet*) Arról Adam nem tud. Abban meglepheted.

Charley kutatólag néz rá

CHARLEY De...

KITTY Berogyasztod a térded. Bő nadrág van hozzá, Mr. Cox retentő kövér volt.

CHARLEY Chichester... mi a fenének az neki?

KITTY Azzal jár kurvákhoz. És korbácsoltatja magát. Esküszöm. Tobias mesélte.

CHARLEY Nem használhatom – ha kell neki –

KITTY Most nőszül. Eszébe se jut. De ha nem találná, akkor se merne szólni senkinek.

CHARLEY (*szünet*) Szerinted –

KITTY Meg tudjuk csinálni. Bízol bennem?

CHARLEY (*hitetlenkedve*) Téged kerestelek egész életemben.

Egymást nézik. A zene újra kicsit felhangosodik

Adam holnap elhív téged valahova. Mindent akar, téged is akar.

Kitty tiltakozna

Sss. Elmész velem. Nem szabad gyanút fognia. Én azalatt felpróbálok a maszkot. Mindjárt – mindent megbeszélünk. Kitty –

Charley megcsókolja Kittyt, kiugrik a bokszból, a fény el Kittyről, Charley-t követi, aki a mulatóban táncoló vendégeket lökdösi felre, fellép a színpadra, int a zenekarnak, az elhallgat (mindenki sötétben, csak futó, sejtelmes fény rajtuk, aztán elnyeli őket újra a homály), egy zongorához érkezik, biccent, felállítja a zongoristát, leül, visszaint diadalmasan és szerelmesen, és boldogan a bokszt felé (amit már nem látunk)

Hölgyeim és uraim – ezt a dalt Kitty Flynnnek ajánlom – akinek a kezébe ma este – letettem az életem.

(*Játszani kezd, énekel [„Hajtú a macskakövön”]*)

New Yorkban dívik a puccparádé,

A nők ruhája akár egy struccmadaré,

Ott minden hölgy arra hivatott,

Hogy kövesse híven a divatot,

És díszben áll minden avenue,

Mégis – az ember százjze savanyú.

De ha fekszik egy hajtú a macskakövön,

Elönti a szívet a csacska öröm.

Egy nyíltszivű utca

Nem vágyik a puccra –

Hajtú a macskakövön.

Nem vágyom jáspisra, ametisztra,

Elég egy szerelem, ami tiszta.

Ha nincs is smaragdunk, zafirunk,

A szerelem épp elég stafirung.

Hát nem kell sem gyémánt, sem ágát,

Ameddig láthatom magát.

Mert ha látok egy hajtút a macskakövön,

Elönti a szívem a csacska öröm,

Ön a fény meg az álom

E szürke világon –

Hajtú a macskakövön.

Amikor a dal véget ér, sötét

2.

Kitty, Adam. Egy pillanat múlva felmegy a fény, mint az előbb, most Kitty és Adamen, a színpad többi része homályban. Szombat este. Magasan: páholy az operában. Szünet vége felé. Kitty lép be elsőnek, mögötte Adam. Kitty sötét nagystélyi, briliáns nyakék – előkelő hölgy, lélegzetelállító szépség. Adam lesegíti Kittyről a pelerint, leülnek egymástól egy méterre. Nagyzenekar hangol

ADAM ... *Loin de l'hiver morose** – a zord téltől távol – *Laisse-moi sommeiller* – hadd aludjak csendben – *Et respirer la rose* – és szívjam a rózsá illatát – *Avant de l'effeuiller* – mielőtt a szirmaim kitépném.

KITTY (*dúdol*) *Je veux vivre...*

ADAM Bravó. *Je veux vivre – Dans ce rêve qui m'enivre* –

KITTY *Je veux vivre* –

ADAM – élni akarok – az álomban – ebben a bódító álomban akarok élni.

KITTY Milyen szép volt. Én hallottam kint – őlordsága mesélte, hogy a művésznőt erőszakkal ráncigálták Londonba, hiába volt szerződése. Megijedt.

ADAM Úgy hívják, a Csalogány. New Yorkban beszélük, hogy Barnum már szemet vetett rá. Akinek a híres cirkusza van. Meg a csodamúzeuma. Két héttel azelőtt égett le, hogy elindultunk, örökké mindene leég, de a nulláról újrakezdi. Tudja, Miss Flynn – őszintén csodálom az ilyen embereket.

KITTY Én is újrakezdtém. Mikor anyám is meghalt. Egy festőművésznő voltam a modellje – Mr. Dunbynek – ismeri?

ADAM Sajnos nem.

KITTY Tizenhat évesen. És a pénzből iskolába jártam. (Szünet)

Szegény Mr. Dunby. Azt hiszi, híres.

ADAM Kedves maga, mikor így elmereng.

KITTY Miért magáz? Kinevet?

ADAM Nem. Itt nem illene másképp. De könnyen is jön.

Tisztelem magában a hölgyet, akit látok. Lenyűgöző igazán, ahogy maga itt hirtelen otthon van. Lordokkal és arisztokratákkal társalkodik. Franciául dúdolja az áriát. Jókora tapsol. Mintha a legtermészetesebb volna.

KITTY Csak úgy mondja.

ADAM Maga nem így érzi?

KITTY Nem tudom... A furcsa monoklis úr –

ADAM Marlborough grófia –

KITTY – Ő is bókol nekem – el is pirultam –

ADAM Ahogy maga elpirult, a társasági hölgyek évekig tanulják.

Különbén én is beszéltem vele pár szót. Újévkor bált adnak, meghívott. Esetleg elmehetünk, ha kedve van. A walesi herceg is ott lesz.

KITTY Hogy én – a walesi – hogy mehetnék, csak szégyenkezne miattam –

ADAM Ellenkezőleg. Büszke lennék, Miss Flynn... hogy mellett... tündököl.

KITTY (egy pillanat szünet után előrefordul) Megy fel a függöny. –

Hah! Fűvészkert! Én voltam egyszer –

ADAM Capulet kertje. Balra – látja? – fent az erkély...

Taps a belépő karmesternek, a páholy sötétbe borul. A taps néhány pillanatot múlva hirtelen megszakad. Fény egy zárt konflis belső terén: Kitty és Adam ülnek egymással szemben

KITTY Mintha lázas volnék, úgy érzem. Olyan gyönyörű volt. De most szomorú vagyok. Szegény Júlia – úgy szerette. Bárcsak megszökött volna Rómeóval Mantovába.

Adam elmosolyodik

De nem jutott eszébe. (Sóhaj) Mikor azt énekelték, *C'est l'alouette, hélas! messagère du jour!*... **

ADAM Csodálatos maga, kisasszony. Ahogy egy dallamra – emlékszik a szívével. Tudja, annyira kíváncsivá tesz. Alig várom, hogy magáról meséljen.

KITTY Annyi mindent tudnék mesélni. (Szünet) De egyik se érdekes.

ADAM Engem... engem érdekel. (Szünet) Szeretném –

KITTY (egyszerre Adammal) Például – bocsánat.

ADAM Én úgy innám a szavait. Az én életem nyugópontra ért. Messziről jöttem – harcoltam az amerikai polgárháborúban, az első csatában hivatalosan otthagytam a fogam, láttam a nevem kifüggesztve a hősi halottak listáján... Utána mindenféle álneveken önkéntesnek jelentkeztem vagy tíz alakulatnál, hol Északon, hol Délen, és dezertáltam rögtön, ahogy megkaptam a toborzási pénzt... Aztán zsebtolvaj voltam New Yorkban, a világ összes zsebe az én zsebem volt, és végül kikötöttem a bankrablásnál. Nem mondom, hogy nem szerettem – volt annak valami mámorra – ahogy az ember kitervel, és hónapokkal később tényleg ott áll a széf előtt, tolvajlámpával a kezben... ugrasztó, bringer, angol táncos, sabber, vonó, ékek, frézer... puskapor. (Szünet) Akkor pénzem lett, és megláttam, hogy az élet nem ott van. Nem a lebujokban, nem a büntanyák csöcseléke közt. Tudja, Miss Flynn – a Boylston Bankkal – abba belezengett a világ – ennek vége. Örökre. (Csönd) Magához...

ezt mondtam az első pillanatban... különös módon olyan bizalmam van, hogy vissza is élhetne velem. De mégis meg kellett ezt osztanom magával. Hogy megértse, akivel ma este vacsorázik, már más ember. Jólesik ezt elmondani egyszer, soha többé nem fogom már senkinek. Nekem most kell újrakezdenem. Megállapodom. Kiműveltem magam, felső körökben forgok. Hatalmas vagyonom van, és azonfelül egy dél-afrikai gyémántüzet biztonsága. Palotát veszek a Clapham Commonban, teniszpályával, fedett lövöldével. Jachtot vásárolok. Hercegekkel járok vadászni. (Szünet) Én már magamra nem vagyok kíváncsi. Magára vagyok kíváncsi, Miss Flynn. (Csönd) Magától soha nem kérdezte meg senki, hogy mit gondol, és mit akar. Engem érdekel maga. Szeretném megismerni. (Csönd) Charley-val jól mulattak tegnap?

KITTY Igen. Táncoltunk.

ADAM Örülök. Nagyszerű ember. Nincs még egy ilyen igazi barát a földkerekségen.

Kiszállnak a kocsiból (fény lemegy a kocsin); ülnek egymással szemben a Ritz éttermi asztalánál

KITTY (leteszi a villát, szünet) Kipukkadok. Várjon. Felmondom. Előételnek grillen sült strasbourg-i libamájérmék és Royal Beluga kaviár blinivel és piritóssal. Utána csirkeesszencia-leves szarvasgombaróláddal... és rákkrémleves. Utána serpenyőben sült skót homár, paradicsomos bazsalikomártással és – szarvas-vesepecsenye és borjúmirigy Matignon-szósszal. És sajttal. Igaz?

ADAM (rágyújt egy szivarra) Igen.

KITTY És Grand Marnier narancslikőrrel!

ADAM Kitűnő.

KITTY Tessék kiállítani a halotti bizonyítványomat. (Ernyedten hátradől) Már legfeljebb egy kis csokoládét tudok megenni.

ADAM Garçon!...

KITTY Ne – még ne. Na – szóval – ott hagytam abba – hogy tavaly nyáron, most lesz másfél éve – Mr. Dunby, akit mondtam, a festőművész – hiába engem hívott, ha egyszer Mrs. Zagorakis – övék egy fél utca a Woodlea-n – bejelentkezett sürgős portréra, én nem tudom, félt, hogy másnapra túl öreg lesz – azért ott lebzseltem, hogy hátha hamar elmegy, azt az arcot meg lehet csinálni egy kis firkálással, vaktában – de sokáig tartott, és Mr. Dunby elküldött vízért, na jó, fogtam a vödört, de barna víz jött az udvari csapból, és kimentem az utcai kúthoz. Viszont még csak félig töltöttem, amikor elment mellettem a tűzoltókocsi – kolompolva, és futottak az emberek – hogy a Callaghan szövetboltja ég a másik utcában. Úgyis gondoltam, ráér Mr. Dunbynek a víz, a tűznél meg segíthetek, mentem a vödörrel, de nem nagyon fértem a tűzhöz, akkora tumultus volt, úgyhogy csak néztem egy darabig, és kiloccsantottam a földre a vizet, minek cipeljem visszafele is, de – alighogy befordultam a sarkon, egy idős bácsi megkérdezte, hogy hol a vasútállomás. Elkezdtem magyarázni, de nem bírta megérteni, és már el volt teljesen keseredve, hogy egész álló délelőtt akármerre indul, mindig ugyanide lyukad ki, úgyhogy elkísértem. Még segítettem is neki, ne cipekedjen annyit, néhány dolgot bepakoltuk a vödörbe. Persze már indult a vonata, amikor eszembe jutott, hogy a vödörben maradtak a dolgai, és rohantam a szerelvény mellett, hogy feladjam, de a kalauz segíteni akart, és felrántott engem is. Jó, akkor megtaláltam a bácsit, kiszedtem neki a dolgait az ölébe, és eszembe jutott, hogy itt vonatozom a vödörrel London felé, mikor Mr. Dunby várja a festékéhez a vizet. A ka-

lauz ráadásul irtózatot botrányt csinált, mert nem volt jegyem, se pénzem, és hiába mondtam, hogy ő maga rántott fel, pedig én fel se akartam szállni, két csendőrrel megfogott, és képzelheti, borzasztóan elkezdtem sírni. Annnyira sírtam, hogy észre se vettem, hogy egy kopasz úr megsajnál, és kifizette nekem a jegyet Londonig, harmadosztályon. Akkor mindenki otthagyt nyugton, és én akartam mondani a kopasz úrnak, hogy eszem ágában sincs Londonba menni, csak az udvarra indultam egy kis vízért a Dunby festőművésznek Newbigginben, de mégse volt szabad megbántani, úgyhogy inkább megköszöntem szépen, ő meg azt mondta, nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal, ő is így össze volt zavarodva. Gondoltam, leszállok az első állomáson, de közben volt egy jegyem Londonig, sose lesz nekem még egyszer, nem lehet azt elfecsérelni, Isten ellen való véték. Így aztán leszáltram végül is Londonban egy szem üres vödörrel, kóboroltam fel-alá, nagyon meg voltam ijedve, és végül is leültem a Temze partjára, hogy jól kisírjam magam. Viszont alig kezdtem sírni, nagy csörömpölés, belesett egy kulcs a vödörbe. Fölnéztem, és cilinderes urak álltak a korlátnál, pezsgőt bontottak – én vittem utánuk a kulcsot, hogy elejtették, de csak a Venus Szállóban értem őket utol, és mutattam nekik a kulcsot, ők meg éktelenül káromkodtak. Mivelhogy akkor nyitott újonnan a szálloda, és az a szokás, hogy nyitáskor a kulcsot ünnepélyesen a Temzébe hajítják, hogy sohase zárjon be többet, én meg erre rögtön visszahozom. De Mr. Cox is ott volt köztük, és felajánlotta, hogy az ő szállodájában megkereshetem a pénzt a visszaútra. De valahogy sose gyűlt össze, meg mindig adtam Tobiasnak is a találmányaira, és hát –

ADAM Maga másfél éve elindult egy vödör vízért az udvarra, azóta se látták, és most itt ül a Ritzben.

KITTY És kérem a csokoládét.

Adam int a Pincérnek, rendel

Tudja... még sohase beszélgettem ilyen jól senkivel.

ADAM Én még sohase éreztem magam ilyen jól senkivel. *(Szünet)*
Szeretnék –

KITTY *(gyorsan)* Csak azt nem értem – hogy miért – miért nem félnek Short nyomozótól. És ha –

ADAM Short nyomozó elsőrangú fedezék, Miss Flynn. Beszűgőkon keresztül megkapta a fülest, hogy ebbe a szállodába érkezünk. Most ő távol tartja a rendőrséget – a kevésbé hülyéket, akik veszélyesek lehetnek – hogy övé legyen a dicsőség, ha nyakon csíp bennünket. Így vagyunk a legnagyobb biztonságban.

KITTY Maga tényleg zseniális.

ADAM Kitty – én szeretnék –

KITTY Ne mondja. Kérem szépen. Ne rontsa el ezt a szép estét.

ADAM Miért...

KITTY Én már... mást szeretek. *(Szünet)* Tobiast.

ADAM Ha most Charley-ra gondolt, megértem, és vissza is vonulok. Charley a legjobb barátom, és jobban örülök a boldogságának, mint a magaménak. Fájna ugyan, hogy elveszítem magát – de Charley miatt megkönnyebbülnék mégis. Maga, Miss Flynn, én ezt mélyen érzem, igazi inspiráció egy férfinak. Én félttem Charley-t, és azt hiszem, valóban maga az egyetlen ember, aki megmentheti. Félttem... nehéz ezt... mert súlyosan alkoholistá. Félttem, mert semmi önuralma nincs. Félttem, hogy a zsákmanýunk fele részét, amit holnap megkap, maga nélkül

elherdálná kaszinókban és bordélyházakban, és lokálokban néhány hónap alatt... mint minden pénzt, ami valaha a kezébe került. Félttem, hogy ha újra pénz nélkül marad, újra bankot rabol, és előbb-utóbb elfogják, és életfogytig börtönbe kerül. De maga most, ha a választása el is szomorít, mégis reményt ad nekem. Charley a szíve mélyén nagyon jó ember, és maga mellett talán megváltozik. Én hinni akarok ebben. *(Poharat emeli)* Isten éltesse magukat, Miss Flynn. A közös jövőjükre. Talán megbocsátja, ha nem tartok magukkal. Máris, noha alig ismerem, túl sokat jelent nekem.

Csönd. Kitty eszi a csokoládét

Bevallom, volt egy pillanat ma este, míg remélni mertem, hogy az az összhang... amit éreztem közöttünk... ugyanúgy megérinti magát is, mint engem. Nekem minden kellene, ami maga. Csak a kisujja... olyan kisujja van magának, engedje, hogy nézzem... hogy abba beleszerettem külön. Minden mozdulata megszédít. A százféle mosolyában... titkok vannak... amelyek megkísértettek engem. Csodálom az érzékenységét, és azt az intelligenciát, amivel egy pillanat leforgása alatt, mint aki beleszületett, megtalálta a helyét abban a világban... amit a lába elé szerettem volna helyezni. *(Csönd)* Én... mindegy már, de jólesik kimondani... azt terveztem, hogy ha hajlandóságot mutat... megkérem a maga kezét. Elveszem magát feleségül. Én máris arról ábrándoztam, hogy gyermekeink születnek, akiket maga nevel fel. Hogy egy gyanún felül álló, köztisztületnek örvendő, mérhetetlenül gazdag úr örökké imádott hitvese lesz, aki palotában él, biztonságban... nincsen gondja semmire... A társaság a tenyerén hordja... És minden vágya teljesül. *(Csönd)* De ha a szerelem már a maga szívért megsebezte, nem marad más hátra, mint hogy sok boldogságot kívánjak. Mindenesetre szívből köszönöm, hogy eljött, ez volt életem legszebb estéje. *(Szünet)* Vigyázzon Charley-ra, kérem.

Csönd. Adam feláll

Engedje meg, hogy felsegítsem a kabátját.

Sötét

NEGYEDIK SZÍN

Igazgatói iroda. Vasárnap este

I.

Kitty, Charley (mint Augustus Cox; felismerhetetlen, pontosan úgy néz ki, mint korábban Chichester). Kitty létrán, szedi le Augustus képét

CHARLEY Na még egyszer. Most behívod Shortot – KITTY Pittet –

CHARLEY Én köszöntöm mint kollégát, megölelem, azalatt kicserélem az Adam bekreptált pisztolyát az övére – ne félj, nem fogja észrevenni.

KITTY Igen. Segítesz? *(Leadja a képet)* Oda hátra rakd, a spanyolfal mögött van egy láda...

CHARLEY *(elveszi a képet, hátraviszi, visszajön, közben)* Aztán mindenki elmegy az esküvőre. Elisától megkaptuk a pénzt, Adam lehozza egy bőröndben a recepcióhoz, engem vár, hogy induljunk. Nem tudom, mit tervez, de semmire nem lesz ideje. Akkor lépek be az ajtón, egyenesen hozzád, ezt látja. Halkan közlöm, hogy Pinkertontól jöttem, Los Angelesből. Te elismétled hangosabban. Erre Adam elfordul, mert Pinkertonéknak van fényképük róla. Ahogy elfordult, lövök. Felkapom a bőröndöt. Mire Short leér, már itt sem vagyunk. Megjegyeztél mindent?

KITTY *(lejött a létráról, hátravitte a létrát)* Igen.

CHARLEY Jó. Készen vagyok.

Charley magához rántja Kittyt, megsókolja

KITTY *(az oldalajtóhoz lép, kiszól a recepció felé)* Mr. Pitt! Az amerikai detektív.

Short jön (tipikus civil ruhás rendőr), Kitty kimegy

SHORT Jó estét kívánok.

CHARLEY Jó estét. Helios Regenbogen. Pinkerton detektíviroda, Los Angeles.

SHORT Short nyomozó. Short álnéven.

CHARLEY Ravasz.

SHORT Vagyis –

CHARLEY Legnagyobb tiszteletünk és szívből jövő csodálatunk a Scotland Yardé. Be kell valljam, uram, meg vagyok hatva, hogy személyesen találkozhattunk.

SHORT Hallottak esetleg odaát...?

CHARLEY Hadd szorítom meg a kezét.

Charley kezét fog Shorttal, megéleli, csak egy másodperc: semmit nem látni a pisztolycsereből

SHORT Ööö... Ez azért –

CHARLEY Nem tudja, uram, mit jelent nekem ez a találkozás. Ha én otthon elmesélem, hogy a Scotland Yard leghíresebb nyomozójával paroláztam, uram...

SHORT Ó, igazán.

CHARLEY Esetleg valami emléket ha kaphatnék. Valami csecsebecsét. Apróságot. Amit majd az unokáimnak is büszkén megmutathatok.

SHORT Nahát – zavarba hoz – nem is tudom – hallottak arról az esetről, amikor a hamispénzverőket üldöztem a Kent Streeten, fel a padlásra, és rám vágták a csapóajtót, és a szögek beleálltak a kalapomba?

CHARLEY Hetekig cikkeztek róla a lapok. Ki merem jelteni, ön mindannyiunk példaképe, uram.

SHORT Mitagadás – jólesik – nem gondoltam volna – hát kérem, az unokáknak – *(Zsebébe nyúl)* – parancsoljon. Az egyik szög. Kabalából hordtam magamnál, de –

CHARLEY *(átveszi tisztelettel)* El lesznek bűvölve. Már alig várom, hogy megszülessenek.

SHORT Hát kérném. *(Leül az íróasztalhoz – a kép üres helyével szemben, Charley pont alatta áll)* Térjünk a tárgyra. – Ebből a perspektívából rendkívül ismerős ön, Mr. Regenbogen. Nem járt már Európában?

CHARLEY Még soha. Sőt, kérem. Még nem jártam Afrikában –

SHORT Csak ismerős pedig. De valami hiányzik. Egy – gyászszalag? *(Mutatja keresztben, ahogy Augustus portréján láthatta)*

CHARLEY Szegény nagynéném valóban meghalt, uram. De már levettem a gyászt.

SHORT Na ugye. *(Elégedett)* A megfigyelőképességem semmit nem kopott. – Tehát. Nyilván a két kasszaferő ügyében –

CHARLEY Tulajdonképpen –

SHORT Őket bizza csak rám. Máris gyanús jeleket észleltem. Lövés dörrent, de nincs meg a holttest. Megérkezett két amerikai, de nem viselkednek gyanúsán. Kezd összeállni a kép.

CHARLEY Ki kellene hallgatni őket.

SHORT Nem-nem. Várok. Nyitva tartom a szemem. Itt valami történni fog.

CHARLEY Ha szüksége van segítségre –

SHORT *(felpattan)* Nem tűröm, hogy beleavatkozzon! Micsoda mentalitás, kérem. Ha elfogtam a gyanúsítottakat, értesítem.

KITTY *(oldalról jön)* Mr. Pitt! Mrs. Cox és Mr. Chichester indulnak az esküvőre –

SHORT Igen, a jókívánságaim. – *(Charley-nak)* Telegrafálhat a főnökeinek, hogy az ügy a legjobb kezekben van. Ajánlom magamat. *(Indul kifelé, megáll)* Állj! Pillanat! Hohó! Itt valami nem stimmel. Innen hiányzik egy kép.

KITTY Igen, uram. Mr. Chichester portréja fog felkerülni.

SHORT *(diadalmasan Charley felé)* Ugye. Látja. Semmi nem kerül el a figyelmemet. Ön csak ne aggódjon. *(Kimegy)*

CHARLEY Minden rendben. *(Mutatja a fegyvert)* Megvan.

KITTY Charley – és ha Adam mégse akar megölni téged?

CHARLEY Neked nem mondott semmit, mert taktikázik. Én tudom. Hidd el. – Imádlak. – Na... *(Indul, megáll)* Az istenit, így nem tudok elmenni, amíg ezek itt vannak. Kopogj be, ha tiszta a levegő.

Kitty kimegy. Charley egyedül, az ajtónál hallgatózik

2.

Charley, Sophie, Mrs. Cox, Chichester, Short, Kitty, Tobias. Jön hátulról Sophie, kiöltözve, hatalmas levendulaszín kalapban. Észreveszi Charley-t, földbe gyökerezik

SOPHIE Jézusom! Chichester!

Charley megpördül. Most baj van

Már megint gyászolsz?

Charley ingatja a fejét

De hát Elisa megőrül, neked már régen frakkban kellene – már indulunk, és – így állsz itt –

Charley megrántja a vállát

Legalább végre el tudom mondani – halálos veszélyben vagy! Elisa csak kihasználná! ő ugyanis bűnügyi orgazda! Csak arra kell neki egy férj, hogy ha lebukik, ráfoghasson mindent!

Charley áll

(Közelebb lép) Most elállt a szavad, igaz?

MRS. COX *(kívülről)* Sophie!

Charley integet Sophie-nak, hogy menjen

SOPHIE Nem szabad elvinned! Van más nő a világon. Fiatalabb

– szebb – aki szívből szeret! Nagyon jól tudod – tanultam etikettet – én nem az a nő vagyok, aki felajánlkozik – nyíltan – de a gyöngéd és kitartó udvarlás –

Charley megragadja, tuszkolná kifelé

Mit! Hah! Micsoda hév! De engem nem kapsz meg, csak a testemen keresztül! (*Rácsimpaszkodik*) Na jó – ha akarod, szökjünk meg – szegényen élünk, de meleg családi fészekben – én leszek az ópiumról, te a kaszinóról – a tiéd vagyok – édesem –
MRS. COX (*még kintről*) Sophie! Elkésünk!

Sophie lependerül Charley-ről. Mrs. Cox oldalról jön (menyasszonyi ruha). Allnak háromszögben. Mrs. Cox nézi Charley-t. Aztán fel a portré hült helyére. Aztán újra Charley-ra, aki mozdulatlanul áll. Hát bizony, baljós dolog előző férje kísértetét látni az esküvője napján. Megrogyan, keresztet vet. Összeszedi magát

Sophie, te itt magadban beszélsz?
SOPHIE Nem szívem – Chichesterrel.

Mrs. Cox aggodalmas pillantást vet rá

Chichester gyászol. (*Bátran*) Elmondtam neki mindent! Lelepleztelek!
MRS. COX (*maga elé*) Ez már megint alszik. Borzasztó. El fogom vinni orvoshoz.

Oldalról jön rohanást Chichester (frakk). Még elkapta az utolsó mondatot

CHICHESTER Elisa! – szívem, te magadban beszélsz?
MRS. COX Dehogyan. Sophie megint alvajár.

Sophie Chichesterre mered. Ez sok szegénynek. Chichester sorban végignézi Sophie-n, Mrs. Coxon, végül megállapodik a tekintete Charley-n. Nagyon nem érti ezt

CHICHESTER (*sziszeg Charley-nak*) Kitty, hogy képzeled? Azonnal tűnj el.
MRS. COX Kitty? – Édesem – hol van Kitty?
CHICHESTER Ööö... fogalmam sincs.

Mrs. Cox nem érti. Jön Short. Megáll a dermedt csendbe fagyott négy-szög előtt

SHORT Regenbogen! Nem rendez itt kihallgatást a tudtom nélkül! (*Nagy csönd*) Ez valami amerikai módszer?

Mrs. Cox és Chichester döbbenetben néz rá. Regenbogen? Sophie hanyatt az íróasztalra ájul, pont véletlenül a csengőre. Az éktelenül cseng. Short felkapja a fejét, tekergeti a nyakát, keresi, hogy honnan jön a hang

KITTY (*jön*) Tessék parancsolni. (*Ijedten megáll, ahogy meglátja Charley-t*)

Short Kitty felé kapja a fejét, furcsállja, hogy miért állt meg. A csengő cseng. Kitty Sophie-hoz megy, legördíti a csengőről, élesztgeti. Chichester követi a tekintetével

CHICHESTER (*sziszeg Charley-nak*) Tobias! Hogy képzeled? Azonnal tűnj el!
MRS. COX Tobias? Édesem – hol van Tobias?

Jön Tobias, éppen csak belép, nem veszi észre Charley-t

TOBIAS Mr. Chichester – Mrs. Cox – az esküvői konflis előállt.

Chichester Tobiasra mered. Tobias kimegy

CHICHESTER Mr. Pitt. (*Nagy levegőt vesz*) Ez az ember nem tudom, kicsoda, de nem a néhai Augustus Cox.

SHORT Én azzal tisztában vagyok. Ha nyomozás folyik, akkor beszéljen, ha kérdeztem.

CHICHESTER Mi után folyik a nyomozás?

SHORT A hulla után.

CHICHESTER (*lehorgasztja a fejét*) Jó, vallok. Ha exhumálni akarják, Hanwell temető, négyes parcella, tizenkettő.

SHORT (*meglepődik*) Már eltemették?

CHICHESTER El.

SHORT Tilos hozzányúlani, amíg én meg nem érkezem!

CHICHESTER Nem várhattunk egy évet, Mr. Short. De a lelki-furdalás –

SHORT Én tegnapelőtt hallottam a lövést!

CHICHESTER Én egy éve mérgeztem meg! (*Térdre esik*) Sútjon le rám a törvény szigora! De még a nászéjszaka előtt! Tartóztasson le!

MRS. COX (*halkan*) Chichester – mit beszélsz te? Megmérgezted Augustust? Nahát, mégis van vér a pucádban. Kezdelek komolyan megszeretni.

CHICHESTER Jaj, ne!

SHORT Kezd összeállni a kép. A fő kérdés, hogy ki csöngetett? Regenbogen, ön vonuljon vissza, elegendem van az egyéni akcióiból.

Charley biccent, kisiet. Kitty a nyomában

SOPHIE (*feléled*) Bocsánat – mi történt?

MRS. COX (*melléje lép*) Sophie! Megint alvajártál, szívem. Jól vagy?

SOPHIE Chichester! (*Hozzárohan*) Most már mindent tudsz! Nyilatkozz!

SHORT (*Chichesterhez*) Maga mindent tud?

CHICHESTER Sophie! A jóég áldjon meg –

SHORT Akkor azt mondja meg, ki csöngetett!

CHICHESTER Sophie ráesett a csengőre.

SHORT Aha. Gondoltam. Na most a mérgezés –

MRS. COX Mr. Pitt, ne haragudjon rá, a szerelem, az esküvő – összevissza beszél! Ha maga lövést hallott, nem történhetett mérgezés!

SHORT Így van. (*Chichesternek*) Ne akadályozza a munkámat. Maga most nincs beszámítható állapotban. Én se voltam, amikor megnősültem. Még egyszer gratulálok.

MRS. COX (*felrántja Chichestert*) Gyerünk, szívecském. Sophie!

SOPHIE Chichester!...

Mrs. Cox gallérijánál fogva kirángatja Chichestert

SOPHIE (*nagyot sóhajt, utánuk indul. Visszafordul az ajtóból, megnézi magának Shortot*) Mondja, főfelügyelő úr, engem nem akar kihallgatni?

SHORT Mindent a maga idején.

SOPHIE (*kacér mosoly*) Pá, cukimalac! (*Kimegy*)

SHORT (*fel-alá járkal. Megáll*) Valami azt súgja, hogy nyomon vagyok. (*Kimegy oldalt*)

Sötét

ÖTÖDIK SZÍN

Recepció és bár. Nem sokkal később

I.

Kitty, Tobias, Adam. Kitty a recepciónál

TOBIAS *(jön a lépcsőn)* Kitty!
KITTY Tobias – *(Papírokat vesz elő)* a skót bogarász új hajójegye, vidd fel – és Mrs. Cox kéri a pincéből fölhozni a borokat –
TOBIAS Kitty – mit csináltál velük – miért mentél –
KITTY És Mr. Chichester kérdezi, hogy a búgatóport elhoztad-e neki a hízlaldából –
TOBIAS Kitty – elmentél velük – én nem bírtam aludni –
KITTY Nem akarok erről beszélni –
TOBIAS De én akarok! Te engem szeretsz! Megesküdtél, hogy mindig –
KITTY Te esküdtél meg –
TOBIAS Elterveztünk mindent! Hogy eljegyezzek – hogy – Tobias Pecker és Fiai Mozgólépcső – te is megesküdtél! Nem lehet – éjszaka – hozzád értek?
KITTY Tobias – én nem akartam – én csak el akartam szökni, hogy ne is tudj róla – én nem akartalak bántani téged –
TOBIAS Hova szökni?
KITTY Én – én igazi inspiráció vagyok egy férfinak – neked is – nem mondhatod. Te nagy feltaláló leszel, és én büszke vagyok, hogy talán – nekem is van egy kis részem benne – mert én mindig biztattalak, és a műsád voltam, azt mondtad – te mondtad –
TOBIAS Hova szökni?
KITTY A műsád voltam, nem?
TOBIAS De –
KITTY Na látod – de most már – egyedül kell, mert most már – de majd találsz valakit, aki hozzád illik –
TOBIAS Te illesz hozzám – miért mondd – már nem szeretsz?
KITTY Szeretlek, csak – nekem – egy nő mindig az igazit keresi, és én – én nem hazudok neked soha – tudom, hogy fáj, de – én megtaláltam, én rád is azt hittem, de most – megtaláltam.
TOBIAS Az egyik amerikai?
KITTY Igen.
TOBIAS Melyik?
KITTY Az nem számít – ne haragudj rám –
TOBIAS Megölöm. Megölöm –
KITTY Tobias... Én elmegyek, és ha szeretsz, akkor kérlek szépen, hagyj elmenni. Kérlek szépen. Én nem is akarok elbúcsúzni se –
TOBIAS A pénze –
KITTY Nem... nem a pénze. Hanem ő... megért engem, Tobias, és hogy mi kell nekem – mi még nem tudtuk, mi a szerelem, de én már tudom, és majd – csak most még fáj, és azt hiszed – de majd te is megtudod –
TOBIAS Ez nem igaz – mi tudtuk –
KITTY Nem, majd ha – majd ha nemcsak magaddal törődés, a mozgólépcsőddel – hanem ha – azzal törődés, akivel –
TOBIAS De én neked akartam!
KITTY Tudom.

Csönd

TOBIAS Csak neked akartam – mindent.

KITTY Köszönöm.

Csönd. Tobias fogja a papírokat, elindul. Megáll. Mégse fordul vissza, megy felfelé a lépcsőn. A lépcsőn szembejön Adam (nagy kofferral, kabát a karján). Tobias tétovázik, ő az vajon? – aztán nem szól

ADAM Fiam, hozd le a többi koffert!

TOBIAS Igen. *(Felmegy)*

2.

Kitty, Adam. Kitty, ahogy meghallja Adam hangját, a lépcsőhöz rohan, fellép Adam elé

KITTY Mr. Wirth! ...

ADAM Miss Flynn – örülök, hogy még láthatom – szabad –

KITTY Beszélnem kell magával.

ADAM Leülhetünk, amíg –

KITTY Itt.

Adam egy pillanat szünet után leteszi a koffert maga mellé a lépcsőre

Én magával akarok menni. *(Csönd)* Én meggondoltam – mert – én is éreztem azt – amiről maga beszélt, azt az összhangot – amit olyan szépen mondott. Igen. Aludnom kellett rá – hirtelen olyan – de már tudom.

ADAM Boldoggá tesz.

KITTY Elvisz magával?

ADAM El. Elviszem, csak –

KITTY Én nagyon jó felesége leszek magának.

ADAM Igen – erről álmodtam – *(Kezet csókol)* De értse meg, Miss Flynn – én ezt a barátommal nem tehetem. Magának ezt övele tisztáznia kell.

KITTY És azt is csodálom magában, ahogy a barátjáról beszél – mikor –

ADAM Nem ülünk le? Mindjárt jönnie kell –

KITTY Mert Charley –

ADAM A pincében válogat borokat – azt mondja, különleges boraik vannak –

KITTY Charley meg fogja magát ölni!

Csönd

ADAM Ne vicceljen kérem az ilyesmivel.

KITTY Mikor még magát nem ismertem – azt mondta, maga az életére tör – a pénzért –

ADAM Miss Flynn –

KITTY És én hittem neki, és – azt mondtam, segítetek –

ADAM Kérem –

KITTY Hallgasson meg!

ADAM Le kell ülnöm –

KITTY Nem mehet oda! Charley ellopta Short pisztolyát – én magát akarom! Én magát szeretem!

ADAM Nyugodjon meg, kérem. Igazán nem értem, amit beszél. Charley-t hosszú évek óta ismerem. Soha nem feltételeznék róla ilyesmit. Talán csak tréfákozott magával –

KITTY Meg fogja ölni!

ADAM Miss Flynn. Figyeljen rám. Én nem hiszem el, amit mond. őszintén szólva bánt, hogy a barátomat – nem tudom, miért – be akarja feketíteni előttem. Kérem, ne tegyen többé ilyet, mert én tisztelni akarom magát. Ne szóljon most közbe. Megvárjuk

Charley-t. Maga, ha úgy gondolja, közli velem, hogy engem választott. Charley nemes lélek, meg fogja érteni. És elmegyünk együtt, és feleségül veszem, és nagyon, nagyon boldogok leszünk.

ADAM *(indul lefelé a lépcsőn, az alsó fokon megáll)* És még azt akartam mondani, Miss Flynn... hogy ha maga igazat mond... és Charley meg akar ölni engem... hát tegye. A kisujjamat sem fogom mozdítani. Nem akarok élni egy olyan világban, ahol elárulják a legszentebb barátságot. *(Kilép a hallba, leül egy fotelbe, maga mellé teszi a koffert)*

Kitty áll a lépcsőn. Sarkon fordul, felrohan. Adam egyedül a színpadon. Szivarra gyújt. Kényelmesen pőfékel. Kitty visszajön a lépcsőn, valamint magához szorít

KITTY Mr. Wirth! ... Szeretem.

Adam rámosolyog. Kitty beáll a recepciós pult mögé

3.

Kitty, Adam, Charley, Tobias, Short. Erre a jelre belép a bejárati ajtón Charley (mint Augustus Cox). Egy pillantással felméri Adam pozícióját, aki félig feléje fordulva ül, szivarozik, és érdeklődés nélkül nézi az érkező ismeretlent

CHARLEY *(a pulthoz lép)* Jó napot kívánok. *(Halkabban)* Pinkerton magán-detektív-iroda, Los Angeles.

KITTY *(kicsit hangosabban)* Pinkerton detektív –? Mit óhajt, kérem?

Adam, amint a Pinkerton nevet meghallja, lassan, feltűnés nélkül elfordul, míg már háttal ül a recepciónak

Charley ekkor Adam felé fordul, felemeli a pisztolyt, céloz

Mielőtt meghúzhatná a ravaszt, Kitty kinyúl a pult mögül, és két kézzel lesújtva Charley hátába döf egy kést

Charley megtántorodik, a levegőbe süti el a fegyvert – dörrenés – Charley térdre rogy, aztán elterül a földön

Adam lassan visszanez

Kitty előrebötorkál, elejti a kést

KITTY *(halkan)* Mr. Wirth –

ADAM *(szenvtelen)* Megölték?

KITTY Mr. Wirth –

ADAM *(a hullára)* Charley?... Micsoda jelmez...

KITTY Én... Mr. Wirth... menekülünk...

ADAM Hihetetlen, emberek mire képesek. Annyira el tud keseríteni.

KITTY Menekülünk!... Mire vár? ...

ADAM Én nem menekülök sehova, én szép nyugodtan szeretnék elmenni innen. De ez egy kényes helyzet. Ezt meg kell oldani, mire Short leér. Sokáig tart neki, mert kicsit a szobázarat elállítottam, de azért megbirkózik velem.

TOBIAS *(lebukdácsol a lépcsőn a kofferokkal)* Uram – lövést hallottam – Kitty!...

ADAM Jó, hogy jössz, fiam... Akartam mondani – nagyon meg vagyok elégedve, ahogy kisuvickoltad a cipőmet.

TOBIAS *(észreveszi a hullát, Kittyhez)* A Seggfej?!

ADAM Seggfej? Neked a halottak seggfeje, fiam? Ez állítólag az én Tom Johnson barátom.

TOBIAS *(letette a kofferoikat, lassan a hullához megy, fölé hajol; föl-egyenesedik)* Megölték. Maga megölte!

ADAM Úgy nézek én ki? Életemben nem emeltem kezem senkire. Rendkívül riaszt az erőszak.

TOBIAS *(Kitty felé fordul, döbbenet)* Kitty?!...

ADAM Kitty éppenséggel lehetne... igen... Képzelnék el egy olyan szituációt... hogy az én Tom Johnson barátom le akar engem löni... csak hogy Kitty, aki megszádlott az ígértől, hogy beleülhet a vagyonomba, megelőzi és leszúrja... De ez kissé erőltetett, meg nincs is rá tanú... *(Kifújja a füstöt)* Rossz hírem van, fiam. Te ölted meg.

Tobias döbbenet mered rá. Fentről éktelen dörömbölés, egy ajtó kidől – jön Short a lépcsőn lélekszakadva, előreszegezett pisztollyal, mint az első felvonásban

SHORT Állj! Senki ne mozduljon! – Hol a hullá?

ADAM *(mutatja)* Ott.

SHORT Na végre. *(Odalép)* Regenbogen halott!

ADAM Rettenetes, kérem. A szemünk láttára... Alig tudok felocsúdni.

SHORT Mit látott? A saját szavaival.

ADAM Hát kérem. Ez a – Regenbogen – ha megnézi közelebbről, valamiféle gumimaszkban kell lennie – az én Tom Johnson barátom –

SHORT Micsoda? *(A hullá mellé térdel, feltépi a maszkot)* Tom Johnson halott! Mindjárt más. Kezd összeállni a kép.

ADAM Épp indulóban voltunk – már csak magától akartunk elbúcsúzni, Mr. Pitt – szóval az én Tom barátom azt tervezte, hogy ezt a csinos kislányt magával viszi – megszerették egymást –

TOBIAS *(fájdalmasan)* Kitty!

ADAM De, mint láthatja, a fiú is szereti – felismerte az én Tom barátomat az áruhában is – amit épp azért vett fel, hogy a fiút kijátssza – dulakodni kezdtek –

TOBIAS Nem igaz!

SHORT *(Tobiasnak)* Csöndet. *(Adamnek)* Ez érdekes. Folytassa.

ADAM Képzelteti – késsel fenyegetőzött – az én Tom barátom védekezésül előkapta a pisztolyát – de egy gáncs, a földre zuhant – a pisztoly elsült, a semmibe – és a fiú leszúrta. Rémes.

TOBIAS Ez nem igaz!

SHORT *(Kittyhez)* Te is láttad? Így volt?

KITTY *(Adamre pillant, halkan)* Igen.

TOBIAS Nem igaz! Hozzá sem értem!

SHORT Ezt könnyű ellenőrizni. Mutasd a kezed.

Tobias fehér kesztyűs kezét mutatja. Nem hisz a szemének

(Bólint) Gondoltam. Véres. Hát, fiam, le vagy tartóztatva.

TOBIAS De ez nem lehet – ezt nem értem – én nem – *(Adamnek)* Maga hazudik!

ADAM Két tanú van, bizonyíték és motiváció – majd a nyomozó úr eldönti.

TOBIAS Ártatlan vagyok!

SHORT Ne handabandázz! Ártatlan az, fiam, akire nem tudják rábizonyítani a bűnt. Bűnös az, akit jogerősen elítélnék. *(Adamnek)* Nagyon köszönöm az együttműködését. *(A bejárati ajtóhoz megy, kinyitja, sípol)*

TOBIAS Kitty! Mondd meg neki – hogy ez nem igaz!

Kitty elfordul

ADAM Kitty, mosd fel ezt a rengeteg vért. Nem bírom nézni.

Kitty felszalad a lépcsőn

TOBIAS *(felkapja a kést)* Kitty! – Én inkább megölöm magam!

ADAM Tedd le, fiam. Az ember nem öli meg magát olyan késsel, amin más vére van.

TOBIAS Miért teszi ezt velem? Miért... Maga – megkaphat minden nőt – nekem csak ő van –

ADAM Nekem nem kell a te Kittyd, ne félj, Neki kellett volna, aki itt fekszik. Gondoltál rá, hogy megöld, igaz, Tobias? Meg akartad ölni, igaz?

Tobias áll. Short visszajön két rendőrrel. Rámutat Tobiasra. Megfogják, indulnak

Fiam!

Megállnak. Megfordulnak. Adam a mellényzsebébe nyúl

A borralalód. *(Egy pénzmét pocsköl a levegőbe, mint amikor Charley-val fogadtak)*

Az egyik rendőr fölveszi a pénzt a földről. Kiviszik Tobias

SHORT Még egyszer köszönöm. Hol a lány?

ADAM Mindjárt jön. Kérem, tudom a kötelességemet. *(Névjegykártyát vesz elő)* A névjegyem. Állok rendelkezésére, mint tanú, bármikor. Nagyon megrázott az eset. – De ha megengedi, most el kell mennem.

SHORT *(átveszi a névjegyét)* Értem. Köszönöm. Mondanom se kell, rendkívül elégedett vagyok. Nem hiába töltöttem itt több napot. Első a türelem. Csak várni kell, ez a tapasztalatom – a bűncselekmény előbb-utóbb megtörténik.

ADAM Milyen igaz. Elő is fogják léptetni. Nagyon megérdemli.

SHORT Ugye? ... Nincs kizárva. – Sajnos még maradnom kell. Várok két gyanús amerikai. Szőkevény kasszaférók. Magukat is ki akartam hallgatni – de hát –

ADAM Elkésett. Szomorú. De engem mindig megtalál.

Jön Kitty ronggyal, vödörrel

SHORT *(Kittynek)* Várj azzal. Még helyszíni szemlét tartok. Hozom a készletemet. – Ne nyúljanak semmihez! *(Adamnek)* A vizsontlátásra.

ADAM A legjobbakat, Mr. Pitt.

Short fölmege a lépcsőn. Adam megfogja a nagy koffert és az egyik kicsit

KITTY Adam –

ADAM Igen?

KITTY Hogy tudta – hogy lett véres Tobias keze?

ADAM Kicsit előre kellett gondolkodni. Már az én kezem is olyan,

látod? Bekentem vérrel a kofferok fülét.

KITTY Nem – nem értem –

ADAM Nem baj. Az ember kalkulál – és a többiek elintéznek mindent maguk között.

KITTY Akkor indulunk? Átöltözzek?

ADAM Kitty – az ész megáll – megölsz egy embert, és a piperészkedés jár a fejedben –

KITTY Persze – mindegy. Csak menjünk már.

ADAM *(csóválja a fejét)* Nem érted. Én megyek egyedül.

KITTY Azt – azt ígérte – Én megmentettem az életét! Vigyen el innen!

ADAM Azt ígértem, de nem volt igaz. Kitty, hallgass rám. Te most örülsz, hogy Tobias csukják le helyetted. És szégyelld magad, hogy igazán örülsz. Neked az marad, Kitty, hogy elmondhatod, láttál engem, és tudtad, ki vagyok – csak a rendőrségnek nem mondhatod el, mert rögtön letartóztatnak. Nekem pedig jóleső érzés, hogy van... aki mindennap rám gondol, amíg csak élek. Hát – Isten áldjon.

KITTY Igazán itthagyt?

ADAM Volt két szép napod. Kaszinó, tánc, opera. A Ritzben vacsoráztál. Mit akarsz? Most még takarítsd fel a piszkodat, Kitty! – *(Belerúg a vödörbe, kiloccsan vagy felborul)* Aztán fogd a vödört, és menj haza Dunby festőművészhez. *(Kimegy)*

Csönd

KITTY Légy átkozott.

Jön Short nagytáskával, csipesszel

SHORT Mit csinálsz? Mit vizezel itt? Mondtam, hogy még ne –

KITTY Mr. Short – uram – én –

SHORT *(előrejön, a hullához)* Majd részletes tanúvallomást teszel. De most más dolgom van. Mindent a maga idején.

KITTY Én – uram, én –

SHORT Először is – hova fúródott a golyó? *(Nézi nagytáskával az oldalfalat)* Fantasztikus nap ez a mai. Nemsokára megjönnek az esküvőről –

KITTY Uram – én most – én most akarok –

SHORT Addig persze a hullát eltávolítjuk – hogy nézne ki... Pezsgő rogyásig! Jó, én csak egy pohárával – Állj! Pillanat! Hohó! *(Talált egy lelógó zsinórt)* Mi ez a zsinór itt? Ez a zsinór mihez tartozik?

Short fölne, Kittyre néz, fölne, megfogja a zsinórt. Megrántja. Lehull a függöny

*Gounod: Romeo és Júlia. I. felv.

**Uo. IV. felv.

Vége

A drámát a szerző egyéni helyesírása és kívánsága szerint közöljük. A szerk.